

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้การสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ร่วมจัดกิจกรรมกับกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ประกอบด้วย วัสดุทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตและอื่น ๆ

ส่วนที่ 4 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ

ส่วนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค โอกาส และข้อเสนอแนะ เพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP

ส่วนที่ 6 แนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) กำหนดการประเมินความรู้ความเข้าใจใช้เกณฑ์การแปลผลที่จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวัดระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ จากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน	80.00	100.00	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
ระดับคะแนน	70.00	79.99	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจมาก
ระดับคะแนน	60.00	69.99	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
ระดับคะแนน	50.00	59.99	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
ระดับคะแนน	0.00	49.99	เป็นค่าระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

4.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

บริบทชุมชนของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

พื้นที่ ตำบลหนองป่าครั่ง อยู่ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ ไปทางทิศตะวันออก ประมาณ 1 กิโลเมตร เนื้อที่ของตำบลหนองป่าครั่งมีพื้นที่ทั้งหมด 2,948.3 ตารางกิโลเมตร หรือ คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 1,842.68 ไร่ โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ บ้านแม่ควา ตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ บ้านมอญ ตำบลสันกลาง อำเภอสันกำแพง
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ตำบลหนองประทีป

ลักษณะภูมิศาสตร์

ภูมิประเทศ เป็นพื้นที่ราบใช้สำหรับเป็นที่อยู่อาศัยและการพาณิชย์ บางพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม

ภูมิอากาศ มีลักษณะอากาศแบบมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือ

ที่ตั้ง เทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง เลขที่ 15 หมู่ 3 ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50000 โทรศัพท์ 0-5385-0421, 0-5385-1645, 0-5385-1647-8, 0-5385-1648, 0-5385-7675 โทรสาร 0-5385-1646

ประชากร ประชากรตำบลหนองป่าครั่ง ประกอบด้วย 7 หมู่บ้าน ได้แก่

- บ้านหนองอิน
- บ้านบวกรกน้อย 1
- บ้านบวกรกน้อย 2
- บ้านหนองป่าครั่ง
- บ้านแม่ควาเหนือ
- บ้านบวกรกใหม่
- บ้านบวกรกน้อยริมควา

มีจำนวนรวม 3,654 หลังคาเรือน เป็นเพศชาย 3,114 คน และเป็นเพศหญิง 3,557 คน (สำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองเชียงใหม่, 2555)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักปลัดเทศบาล ประกอบด้วย หัวหน้าสำนักปลัด งานธุรการ งานกฎหมายและคดี งานวิเคราะห์นโยบายและแผน และงานบรรเทาสาธารณภัย

กองคลัง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองคลัง งานการเงินและบัญชี งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ

กองสวัสดิการและสังคม กองการศึกษา

กองช่าง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองช่าง งานประปา งานสุขาภิบาล

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

สภาพทางสังคม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 48.84 รองลงมา ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 15.42 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 15.07 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 22.67

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ เพศของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	12	21.82
หญิง	43	78.18
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.18 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 12 รายคิดเป็นร้อยละ 21.82

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละ อายุของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
41 - 50 ปี	37	67.27
51 - 60 ปี	18	32.73
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 รองลงมา คือ อายุ 51 - 60 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละ ระดับการศึกษาของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	9	16.36
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.	18	32.73
ระดับอนุปริญญา หรือ ปวส.	18	32.73
ระดับปริญญาตรี	10	18.18
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่งส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. และอนุปริญญา หรือ ปวส. จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73 เท่ากัน รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้นและปริญญาตรี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.36

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละ ตำแหน่งของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ประธาน	6	10.91
รองประธาน	6	10.91
เลขานุการ	6	10.91
เหรัญญิก	6	10.91
สมาชิก	31	56.36
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่งส่วนใหญ่เป็นสมาชิก จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และเป็นประธาน รองประธาน เลขานุการและเหรัญญิก จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.91 เท่ากัน

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละ การได้เข้าอบรมเรื่องการคำนวณต้นทุนหรือการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

การได้เข้าอบรมเรื่องการคำนวณต้นทุนหรือการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคย	28	50.91
ไม่เคย	27	49.09
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง เคยเข้าอบรมเรื่องการคำนวณต้นทุนหรือการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.91 เท่ากันและไม่เคยเข้าอบรมเรื่องการคำนวณต้นทุนหรือการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.09

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละการนำเรื่องการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการที่ได้เข้าอบรมมาใช้ของ
กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

การนำเรื่องการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการ ที่ได้เข้าอบรมมาใช้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ได้ใช้	18	32.73
ไม่ได้ใช้	37	67.27
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง ส่วนใหญ่ไม่
ใช้เรื่องการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการที่ได้เข้าอบรมจำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 และใช้
เรื่องการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการที่ได้เข้าอบรม จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละ สถานภาพของครอบครัวของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบล
หนองป่าครั่ง

สถานภาพของครอบครัว	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	16	29.09
สมรส	39	70.91
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง ส่วนใหญ่ มี
สถานภาพของครอบครัวสมรส จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.91 และ เป็นโสด จำนวน 16
ราย คิดเป็นร้อยละ 29.09

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละ ประเภทสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มผู้ประกอบการผลิต
ภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

ประเภทสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
อาหาร	9	16.36
ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก	18	32.73
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	28	50.91
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง มีประเภทสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.91 รองลงมา เป็นของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73 และอาหาร จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละ ลักษณะการประกอบธุรกิจของผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

ลักษณะการประกอบธุรกิจของผลิตภัณฑ์ชุมชน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผลิตเอง ลงทุนเอง ขายเอง	55	100.00
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่งมีลักษณะการประกอบธุรกิจของผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตเอง ลงทุนเอง ขายเอง จำนวน 55 รายคิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละ แหล่งเงินทุนที่ใช้ดำเนินการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

แหล่งเงินทุนที่ใช้ดำเนินการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทุนส่วนตัว	55	100.00
เงินกู้	37	67.27

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง มีแหล่งเงินทุนที่ใช้ดำเนินการ คือ ใช้ทุนส่วนตัว จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ใช้เงินกู้ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละ ลักษณะการจำหน่ายสินค้าของผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

ลักษณะการจำหน่ายสินค้าของผลิตภัณฑ์ชุมชน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ขายเงินสด	55	100.00
ขายเชื่อ	18	32.73
ฝากขาย ร้านค้าอื่น ๆ	18	32.73
ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต	18	32.73

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง ส่วนใหญ่มีลักษณะการจำหน่ายสินค้าของผลิตภัณฑ์ชุมชนขายเป็นเงินสด จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาขายเชื่อ ฝากขายร้านค้าอื่นๆ และขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73 เท่ากัน

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละ รายได้โดยประมาณต่อเดือนจากการทำอาชีพรวมในปัจจุบันของ
กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

รายได้โดยประมาณต่อเดือนจากการทำอาชีพรวม ในปัจจุบัน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	-	-
ระหว่าง 10,000 20,000 บาท	28	50.91
ระหว่าง 30,000 บาท - 40,000 บาท	9	16.36
มากกว่า 40,000 บาท	18	32.73
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง ส่วนใหญ่มีรายได้โดยประมาณจากการทำอาชีพรวมในปัจจุบันระหว่าง 10,000 20,000 บาท จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.91 รองลงมา มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73 และระหว่าง 30,000 40,000 บาท จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.36 ตามลำดับ

4.2 ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

ประกอบด้วย ประวัติความเป็นมา โครงสร้างองค์กร ชนิดของสินค้า กระบวนการผลิต นโยบายเกี่ยวกับการผลิต ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 6 ราย ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย กลุ่มที่ 2 มีดเปี้ยกโบวี กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ กลุ่มที่ 4 ชุตเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน) กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) และกลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า (ดังตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ประกอบการพื้นที่ดำเนินการจริงปัจจุบัน

ลำดับ	กลุ่ม	เข้าร่วมโครงการ	ไม่เข้าร่วมโครงการ
1	บายศรีหนองป่าครั่ง		✓
2	สมุนไพรไทย		✓
3	วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย	✓	
4	มิดเบียกโบวี	✓	
5	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์	✓	
6	ชุดเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน)	✓	
7	เป่าแก้ววิทยาศาสตร์ของพนาไพร		✓
8	สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)	✓	
9	เจียงดินเซรามิค		✓
10	Paper Ark		✓
11	นวดแผนไทย		✓
12	บ้านขนมคุณเป้า	✓	
13	Herb for Health		✓
14	กล่องบรรจุภัณฑ์		✓
15	อาหาร ขนมจืดและข้าวสอย		✓

หมายเหตุ: ✓ หมายถึง กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลหนองป่าครั่งที่เข้าร่วมโครงการวิจัย

ระหว่างเดือนตุลาคม 2555 – ตุลาคม 2556

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

ประวัติความเป็นมา

มีการจัดตั้งกลุ่มตัดเย็บผ้าภายในชุมชนบ้านหนองอินทร์ เดือนพฤษภาคม 2536 เป็นเวลากว่า 19 ปี ปัจจุบันมี นางสาวแสงระวี มะเทวิน ดำรงตำแหน่งประธานกลุ่มตัดเย็บผ้า “วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย” ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่แม่บ้านในชุมชน ยามว่างเว้นจากงานบ้าน โดยเริ่มนำผ้าฝ้ายของ อำเภอฮอด อำเภอจอมทอง และผ้าฝ้ายโรงงานมาออกแบบ ตัดเย็บเป็นชุดสำเร็จ เส้นผ้าฝ้ายได้จากโยธธรมชาติ สวมใส่แล้วไม่ร้อน เส้นผ้ามีความเด่นชัดเฉพาะตัว มีความงดงามอันเป็นเอกลักษณ์ ใช้สีธรรมชาติที่เกิดจากการย้อมสีเส้นผ้าด้วยเปลือกไม้ ใบไม้ ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น ได้แก่

สีแดง มาจาก ครั่ง คำเงาะ คำสด และแก่นฝาง

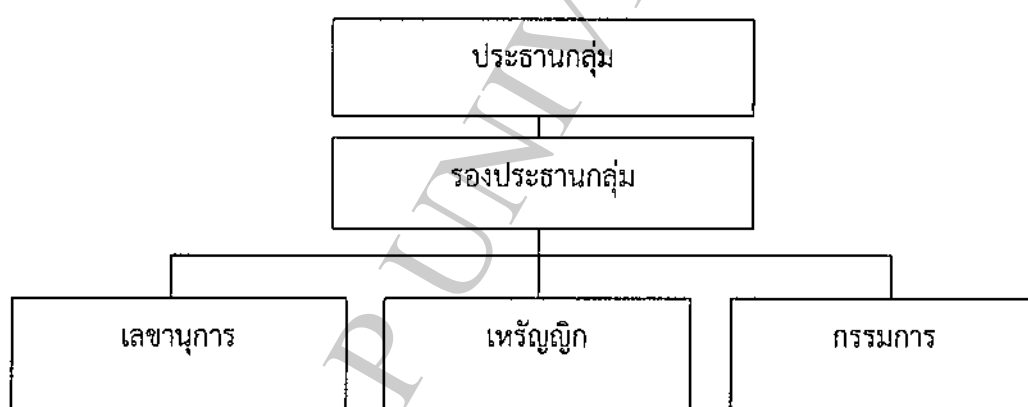
สีเหลือง มาจาก ขนุน มะม่วง มะกาย สะเดา และหูกวาง

สีเขียว มาจาก มะม่วง ย้อม ตะเคียน สدابสี และหูกวาง

ทางกลุ่มได้มีการสร้างวิสัยทัศน์และอัตลักษณ์เป็นจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ คือ “อนุรักษ์ ภูมิปัญญา งามสง่า เมื่อสวมใส่” ผ้าไทย เป็นผ้าที่สวยงาม สะดุดตา สง่า และภูมิฐาน การออกแบบตามความสามารถของนักออกแบบ (Designer) ในการเปลี่ยนภาพพจน์ของผ้าสำหรับผู้ใหญ่สวมใส่ให้เป็นสาวทันสมัย ในปัจจุบันได้มีการรณรงค์ให้ใช้ผ้าไทยมากขึ้น ทางกลุ่มแสงระวีผ้าไทย รู้สึกภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสในการสร้าง (Pattern) ให้ผ้าไทยเป็นที่แพร่หลาย โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ถูกต้องทำให้ดูสวย ดูดี ไม่แพ้ผ้าของชาวต่างชาติ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2551 ได้รับการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย ที่ตั้ง เลขที่ 53/4 หมู่ 1 ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โทรศัพท์ 053 105226 โทรสาร 053 105305 ผลิตภัณฑ์เป็นประเภทเสื้อผ้าสตรีและได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมในการตัดเย็บ มผช. เลขที่ 836/2548 เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2552 ปัจจุบันมาตรฐานที่ได้รับการคัดสรรเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ระดับ 4 ดาว

โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

ภาพที่ 4 - 1 โครงสร้างการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

รายชื่อสมาชิกวิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

1. นางสาวแสงระวี	มะเทวิน	ตำแหน่ง	ประธาน
2. นางกาญจนา	บุญชู มะเทวิน	ตำแหน่ง	รองประธาน
3. นางมุกดา	อาชวกุล	ตำแหน่ง	เหรัญญิก
4. นางสาวทอง	ไชยธรรม	ตำแหน่ง	เลขานุการ
5. นางศรีบุตร	อินทชัย	ตำแหน่ง	กรรมการ
6. นางสาวสมใจ	สีบจิตต์	ตำแหน่ง	กรรมการ
7. นางวรรณ	จันทร์ประจักษ์	ตำแหน่ง	กรรมการ

8. นางอำนวย	อุปธรรม	ตำแหน่ง	กรรมการ
9. นางนุชศรา	ฉิมพาลี	ตำแหน่ง	กรรมการ
10. นางศรินทร์	อุปธรรม	ตำแหน่ง	กรรมการ

ชนิดของสินค้า

ผลิตภัณฑ์มี 6 ลักษณะ ได้แก่ เสื้อสตรี ผ้านุ่งป้าย กางเกงป้าย ชุดแซ็ก ชุดติดกัน กระโปรงแต่งผ้ามั่ง และเสื้อบุรุษ

กระบวนการผลิต ประกอบด้วย

- วัตถุดิบและส่วนประกอบ ได้แก่ ผ้าฝ้าย ฝ้ายปัก อุปกรณ์สำหรับตัดเย็บ และด้ายเย็บ
- ขั้นตอนการผลิต
 - ออกแบบ เมื่อได้ผ้ามาแล้วนำมาออกแบบตามที่ลูกค้าหรือตามความต้องการของตลาด
 - สร้าง ต้นแบบชุด (Pattern)
 - ปูผ้า ตัดผ้า นำต้นแบบชุด (Pattern) ที่สร้างเสร็จนำมาวางบนผ้าที่ปูไว้ตัดผ้าตามต้นแบบชุด (Pattern) ทำสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย ตำแหน่งไหล่ คอ รักแร้
 - เย็บ เย็บไหล่หน้า หลัง ติดกัน เย็บข้างลำตัว รีดตะเข็บแบบออก เย็บปก เย็บสาบเสื้อ เย็บแขนเสื้อเข้ากับตัวเสื้อ พับปลายแขน พับชายเสื้อ
 - สอย ติดกระดุม ตรวจสอบความเรียบร้อย นำไปรีด (1 วัน เย็บได้ 3 ชิ้นต่อ 1 คน)
- เทคนิคและเคล็ดลับในการผลิต ผ้าฝ้ายที่ใช้ตัดเย็บต้องซักให้นุ่ม ฟอกก่อนนำมาตัดเย็บเพื่อผ้าจะได้ไม่หดตัว เช่น เสื้อคอจีนเข้าป้ายหน้า ผ้าปักด้วยมือและเสื้อปกฮาวาย
- ลักษณะของผลิตภัณฑ์ ผ้าฝ้ายทอมือเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นภูมิปัญญาไทย คือ การมัด การย้อม ไม่ว่าจะเป็นลวดลายบนผืนผ้าที่มีการมัดก่อนนำมาย้อมด้วยสีของเปลือกไม้ ใบไม้ ลวดลายในแบบดั้งเดิมของทางภาคเหนือ มีการดีไซน์ที่ออกมาในแนวทางสมัยใหม่ให้เป็นสากลมากขึ้น โดยเน้นการใช้สีเอิร์ธโทน และสีของเส้นใยธรรมชาติ เพื่อความกลมกลืนในชีวิตประจำวันยังคงความเป็นเอกลักษณ์ไทยไว้บนผืนผ้า
- นโยบายเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่าย ผลผลิตหลักของกลุ่ม คือ ผ้าฝ้ายแปรรูปเป็นเสื้อสำเร็จรูป ผลผลิตรองของกลุ่ม คือ เสื้อผ้าต่อ กระโปรงต่อ กระเป๋าใส่เหรียญ ฯลฯ โดยมี 2 กลุ่ม คือ
 - กลุ่มซื้อวัตถุดิบประเภทผ้าฝ้ายจากอำเภอฮอด อำเภอจอมทอง และจากโรงงาน
 - กลุ่มออกแบบผลิตภัณฑ์ ประเภทต่างๆ เช่น เสื้อ กางเกง ผ้านุ่งฝ้าย ให้สมาชิกนำไปตัดเย็บ ตามรูปแบบ โดยสมาชิกได้ค่าแรงเป็นรายชิ้น

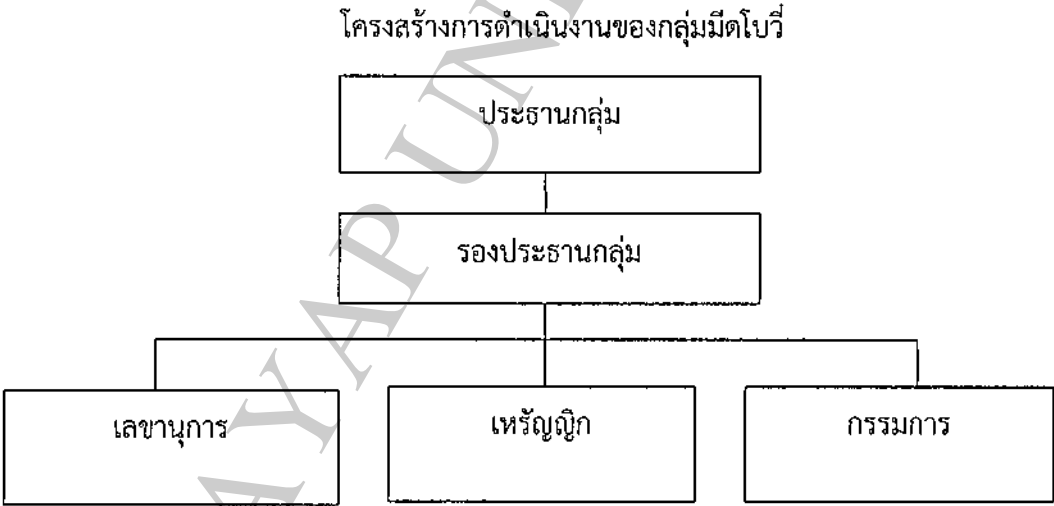
ปริมาณผลผลิตของกลุ่ม

- ผลผลิตหลักเฉลี่ย 2,070 ชิ้นต่อปี (172 ชิ้นต่อเดือน) ราคาขายชิ้นละ 300 บาท
- รายรับเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 621,000 บาท (รวมผลิตภัณฑ์หลักและผลิตภัณฑ์รอง)

กลุ่มที่ 2 มิดเปี้ยกโบวี
ประวัติความเป็นมา

บรรพบุรุษของครอบครัวผู้ประกอบการมีอาชีพในการตีมัดแบบภูมิปัญญาชาวบ้าน มีประสบการณ์ในการทำมัดมากกว่า 50 ปี มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในการออกแบบและพัฒนาฝีมือจากการนำเหล็กแต่ละชนิดทำมัดแบบดั้งเดิมมาเป็นมัดประเภทสวยงาม นำวัสดุต่างๆ มาประยุกต์ให้เกิดความแปลกใหม่ ลักษณะการดำเนินงานเป็นการผลิตและจำหน่ายมัดใช้งานและมัดประเภทสวยงาม มัดที่ทำออกมาจะเป็นตามแฟชั่นให้เลือกแบบ(Collection) ตามความต้องการของลูกค้าสามารถใช้งานได้หลากหลายวัตถุประสงค์ เช่น มัดใช้ในครัวเรือน มัดเดินป่า มัดซื้อไปเพื่อเก็บสะสมเป็นของขวัญ ของที่ระลึก ปัจจุบันการดำเนินงานเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในนาม “มิดเปี้ยกโบวีเชียงใหม่” โดยมี นายเสกสรร กลับนุ่ม และคุณพัชราภา ไชยชนะ เป็นเจ้าของ มีเงินทุนในการดำเนินงานปัจจุบัน คือ สินทรัพย์ถาวร 605,900 บาท และเงินทุนหมุนเวียน 180,000 บาท ที่ตั้งร้านเปี้ยกโบวี เลขที่ 62/26 หมู่ 7 ถนนเชียงใหม่-สันกำแพง ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โทรศัพท์ 053 851369 และ 086-9235901 ปัจจุบันมาตรฐานที่ได้รับการคัดสรรเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ระดับ 3 ดาว

โครงสร้างองค์กร

ภาพที่ 4 - 2 โครงสร้างการดำเนินงานของกลุ่มมิดโบวี

รายชื่อสมาชิกกลุ่มมิดเปี้ยกโบวี

1. นางสาวพัชราภา	ไชยชนะ	ตำแหน่ง	ประธาน
2. นายเสกสรรค์	กลับนุ่ม	ตำแหน่ง	รองประธาน
3. นางสาวพัชราภา	ไชยชนะ	ตำแหน่ง	เหรัญญิก

4. นายอัฒม์	กลับนุ่ม	ตำแหน่ง	เลขานุการ
5. นายสาธิต	ไชยชนะ	ตำแหน่ง	กรรมการ
6. นายณัฐพล	กลับนุ่ม	ตำแหน่ง	กรรมการ
7. นางศรีไพร	กลับนุ่ม	ตำแหน่ง	กรรมการ
8. นางสาวนิภาพร	ศรีวรรณ	ตำแหน่ง	กรรมการ

ชนิดของสินค้า

ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมี 4 ลักษณะ ได้แก่

1. มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว
2. มีดโบว์ ขนาด 10 นิ้ว
3. มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว
4. มีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว

กระบวนการผลิต

งานมีด เป็นงานประเภทของใช้และของที่ระลึก สำหรับสะสมซึ่งสามารถใช้งานได้จริงมีหลายรูปแบบ เช่น มีดโบว์ มีดพับ มีดดาบไทยล้านนา กริช มีดกูรข่า ดาบขามูไร โดยลูกค้าสามารถเลือกวัสดุและออกแบบตามความต้องการได้ เช่น ใส่ชื่อ ใส่โค้ด หรือโลโก้ (Logo) ลงไปในใบมีด

วัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต ประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ที่เป็นตัวมีด ได้แก่ เหล็กคาร์บอน เหล็กดามัสกัส เหล็กญี่ปุ่น และสแตนเลส
2. ผลิตภัณฑ์ที่เป็นด้ามมีด ได้แก่ เขากวาง งาช้าง ไม้ประดู่ ไม้ชิงชัน ไม้พญาจันทน์ เปลือกหอย และหนังปลากะเบน เป็นต้น

คุณลักษณะของมีด

1. เหล็กกล้า จะทำให้มีความแข็งแรง เหนียว คม ไม่เป็นสนิม ใช้ทำงานหนักได้ ไม่บิ่น
2. เหล็กดามัสกัส จะมีคุณลักษณะพิเศษ คือ มีลวดลายงามในเนื้อเหล็ก และสามารถใช้เทคนิคพิเศษในการทำสีลงใบมีดได้หลากหลายสีตามความต้องการ
3. ขนาดของมีดมีหลายขนาด ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า เป็นงานชิ้นเดียว

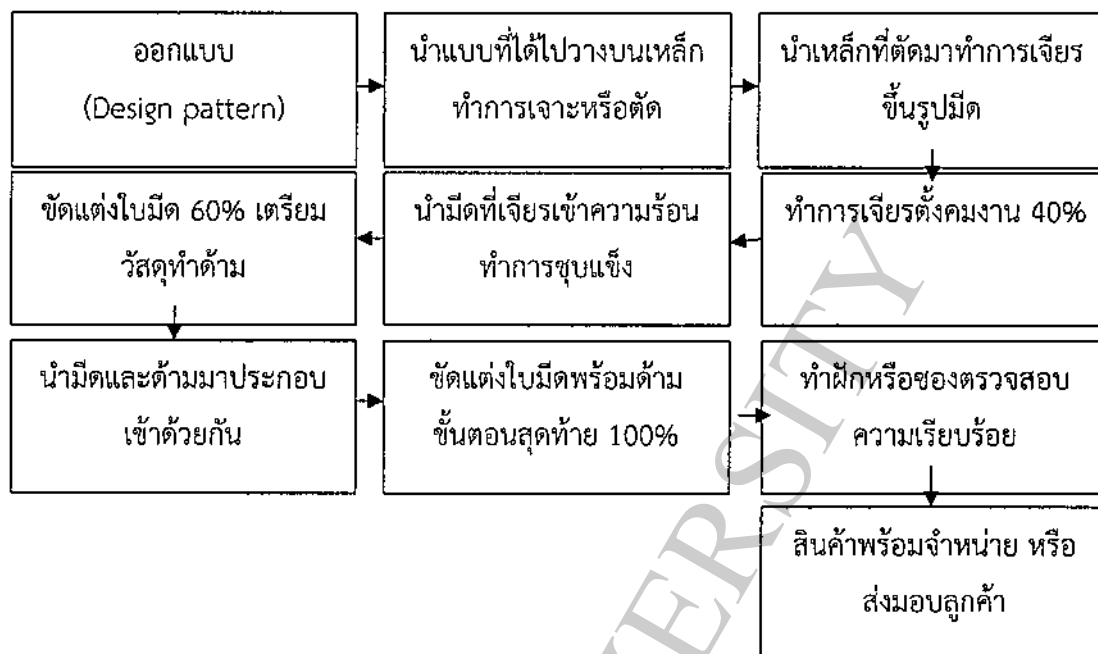
บรรจุภัณฑ์ คือ ของมีดทำจากหนังสัตว์ มีลวดลายงดงาม เป็นงานทำด้วยมือ (hand make)

ด้านการผลิต เนื่องจากกระบวนการผลิตมีความคล้ายคลึงกันจึงแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

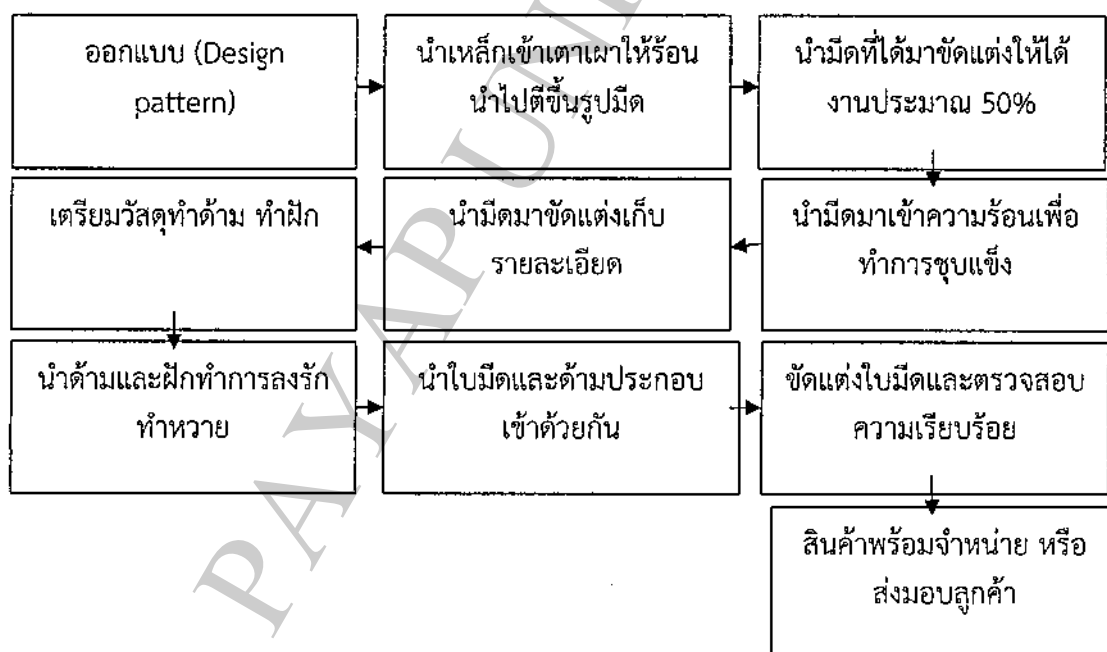
1. กระบวนการผลิตมีดพับขนาด 3 นิ้ว และมีดโบว์ขนาด 10 นิ้ว
2. กระบวนการผลิตมีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้วและมีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว

โดยสามารถแสดงกระบวนการผลิต ดังนี้

1. กระบวนการผลิตมิดพับ ขนาด 3 นิ้วและมิดโบว์ ขนาด 10 นิ้ว

2. กระบวนการผลิตมิดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว และมิดดาบไทยล้านนาเหล็ก
คาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว

กำลังการผลิต

1. จำนวนคนงานในโรงงานมีจำนวน 5 คน

ผลิตมิดพับ ขนาด 3 นิ้วและมิดโบว์ ขนาด 10 นิ้วจำนวน 2 คน

2. ระยะเวลาในการผลิตมิดพับขนาด 3 นิ้วและมิดโบว์ ขนาด 10 นิ้ว

- 2.1 ใช้เวลา 3 วัน สามารถผลิตได้ 1 เล่มต่อ 1 คน
- 2.2 ในเวลา 1 เดือน สามารถผลิตได้ 20 เล่มต่อ 2 คน
- 2.3 ในเวลา 1 ปี สามารถผลิตได้ 240 เล่มต่อ 24 คน
3. ระยะเวลาในการผลิตมีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่นและเหล็กคาร์บอน
 - 3.1 ใช้เวลา 15 วัน สามารถผลิตมีดดาบไทยล้านนา ได้ 1 เล่มต่อ 1 คน
 - 3.2 ในเวลา 1 เดือน สามารถผลิตมีดดาบไทยล้านนา ได้ 6 เล่มต่อ 3 คน
 - 3.3 ในเวลา 1 ปี สามารถผลิตมีดดาบไทยล้านนา ได้ 72 เล่มต่อ 36 คน

นโยบายเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่าย

การผลิตทำให้เกิดการจ้างงานในชุมชน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาชาวบ้านเนื่องจาก ปัจจุบันการตีมีดแบบดั้งเดิมได้สูญหายไป สินค้าที่ผลิตได้เป็นตามความต้องการของตลาดต่างชาติ มีคุณภาพและมาตรฐานเทียบเท่ากับของต่างประเทศ แต่ราคาถูกกว่า

พื้นที่และตลาดเป้าหมาย

ตลาดเป้าหมาย คือ จำหน่ายในจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ ลูกค้าคนไทยประมาณ 30% ลูกค้าต่างประเทศประมาณ 70% ได้แก่ ประเทศนอร์เวย์ อเมริกา สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เยอรมัน สวิสเซอร์แลนด์ ฯลฯ โดยลูกค้าเป็นผู้ที่ชอบสะสมของใช้และงานประเพณี โดยเฉพาะการกำหนดราคาขาย คำนวณจากต้นทุนสินค้า โดยบวกกำไร 40-50% คือ

1. มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว	ราคา 5,500 บาท
2. มีดโบว์ ขนาด 10 นิ้ว	ราคา 8,500 บาท
3. มีดดาบไทยเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว	ราคา 15,000 บาท
4. มีดดาบไทยเหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว	ราคา 35,000 บาท

มีช่องทางการจำหน่ายสินค้าในร้านเปี้ยกโบว์ มีเว็บไซต์ คือ www.piakbowieknife.com มีป้ายโฆษณาหน้าร้าน และเอกสารแนะนำสินค้า (โบรชัวร์)

กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนประเภทกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

ประวัติความเป็นมา

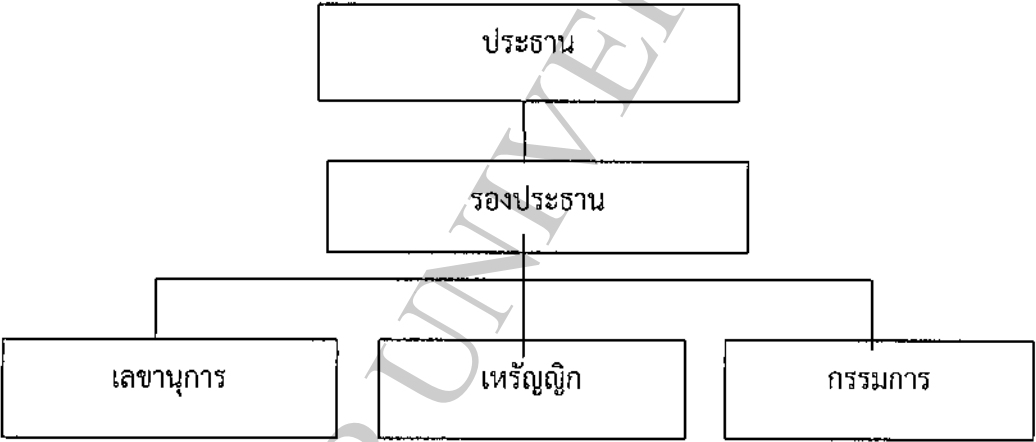
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 นายอำนาจ ไชยกุล ประธานวิสาหกิจชุมชนประเภทกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ ได้เปิดกิจการเป่าแก้ว ผลิตและจำหน่ายภายในกลุ่มของญาติพี่น้อง ในปี พ.ศ. 2547 รัฐบาลขณะนั้นได้จัดให้ประชาชนและผู้ประกอบการได้จัดส่งผลิตภัณฑ์เข้าประกวดตามโครงการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ทางกลุ่มได้รับรางวัลระดับ 2 ดาว ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ประธานกลุ่มได้มีความคิดที่จะให้คนที่อยู่ในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกเรียนรู้วิธีการเป่าแก้ว เพื่อพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้และยังเป็นการช่วยสร้างความสามัคคีขึ้นในชุมชน เมื่อวันที่ 26

พฤษภาคม พ.ศ. 2549 จัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพและทำการผลิตไม่มีมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ขึ้นในอีกระดับหนึ่งและตั้งสถานที่ประกอบการ เลขที่ 139/77 หมู่ที่ 7 ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีสมาชิก 10 คน

ลักษณะทั่วไปของผลิตภัณฑ์ เป็นงานศิลปะที่ต้องใช้ฝีมือในการทำและเป็นงานประณีต ที่ลูกค้าส่วนใหญ่นิยม ทั้งชาวยุโรปและชาวเอเชีย ให้ความสนใจซื้อเป็นของสะสม ของตกแต่ง ของที่ระลึก และของขวัญในวันสำคัญต่างๆ โดยมีความต้องการและคำสั่งซื้ออย่างต่อเนื่อง เป้าหมายในการดำเนินกิจการ คือ ต้องการขยายกิจการเป็นโรงงานที่มีมาตรฐาน มีความทันสมัย และสามารถพัฒนาวิถีชีวิตของคนในชุมชนให้ดีขึ้น สร้างอาชีพและรายได้แก่คนในชุมชน

โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนประเภทกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

ภาพที่ 4 - 3 โครงสร้างการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนประเภทกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

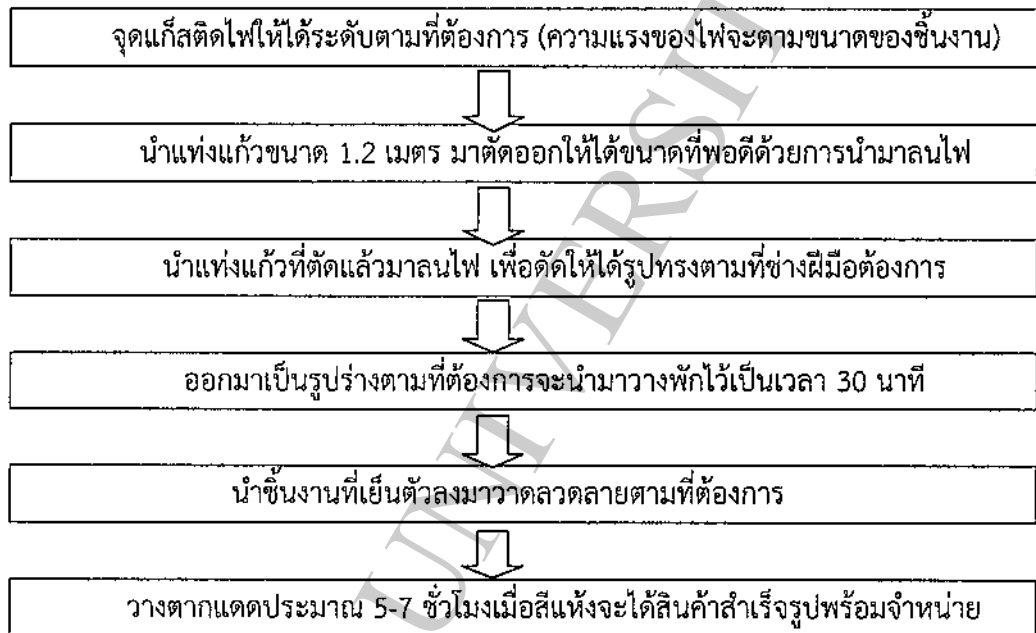
รายชื่อสมาชิกวิสาหกิจชุมชนประเภทกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

1. นายอำนาจ	ไชยกูล	ตำแหน่ง	ประธาน
2. นายพนาไพร	ไชยกูล	ตำแหน่ง	รองประธาน
3. นายเกรียงไกร	ถาวร	ตำแหน่ง	เหรัญญิก
4. นางสาววิภาพร	ไชยกูล	ตำแหน่ง	เลขานุการ
5. นายวิฑูรย์	ใจจอมกุล	ตำแหน่ง	กรรมการ
6. นายบัณฑิต	คำวงศ์	ตำแหน่ง	กรรมการ
7. นายประคอง	ดวงมาลา	ตำแหน่ง	กรรมการ
8. นายสมนึก	สงวนใจ	ตำแหน่ง	กรรมการ

9. นางสาวมะลิวัลย์	ยอดคำ	ตำแหน่ง	กรรมการ
10. นางสาวประภัสสร	ปัญญาบุรี	ตำแหน่ง	กรรมการ

ชนิดของสินค้า

เป็นการนำแก้วมาดัดแปลงให้เป็นรูปร่างต่างๆ โดยอาศัยการฝึกปฏิบัติของช่างที่มีความชำนาญในการเป่าแก้วและลูกค้าสามารถสั่งทำดัดลายพิเศษได้ โดยราคาจะขึ้นอยู่กับความยากง่ายของงาน สินค้าที่เกิดจากการเป่าแก้ว เช่น ตุ่มหู เครื่องประดับ สัตว์ 12 ราศี และรูปปั้นพระพิฆเนศ กระบวนการผลิต

นโยบายเกี่ยวกับการผลิตจำหน่าย

ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่แสดงถึงความเป็นไทย งานเป่าแก้วเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้จินตนาการ ความชำนาญ ความพยายามและอดทน ความละเอียดใจเย็น และความประณีตสูงมีใจรักในการสร้างสรรค์ผลงาน แสดงออกถึงงานศิลปะที่งดงามอ่อนช้อย ซึ่งคนไทยเรามีวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น งานเป่าแก้วได้สร้างคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์โดยการเพิ่มเรื่องราวความเชื่อเข้าไปในตัวผลิตภัณฑ์ ไม่ใช่แค่พิมพ์ ผลงานจะเกิดจากฝีมือและจิตใจของผู้ประดิษฐ์ โดยอาศัยใช้รูปแบบจากจินตนาการและศึกษาของจริงตามธรรมชาติ ทั้งนี้ผู้ผลิตต้องมีทักษะความชำนาญความละเอียดอ่อนและความประณีตเป็นพิเศษ ทำให้ผลงานเป็นที่ต้องการและพึงพอใจของตลาดและลูกค้า

ด้านผลิตภัณฑ์

1. การเจาะตลาดด้วยสินค้าเดิม กิจการจะใช้ผลิตภัณฑ์แบบเดิมๆ เพื่อขายแก่ลูกค้ากลุ่มเดิม
2. ขยายกลุ่มลูกค้าในจังหวัดเชียงใหม่และต่างจังหวัดให้มีเพิ่มมากขึ้น

3. พัฒนาลักษณะรูปแบบใหม่ๆ เช่น เป่าแก้วให้เป็นรูปดอกไม้ ทำรูปเหมือนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รูปเทพเจ้าต่างๆ และรูปการ์ตูน เป็นต้น

ด้านราคา การกำหนดราคาของผลิตภัณฑ์เป่าแก้วขึ้นอยู่กับขนาดของผลิตภัณฑ์ และความยากง่ายของงานความคิดสร้างสรรค์ และความประณีต

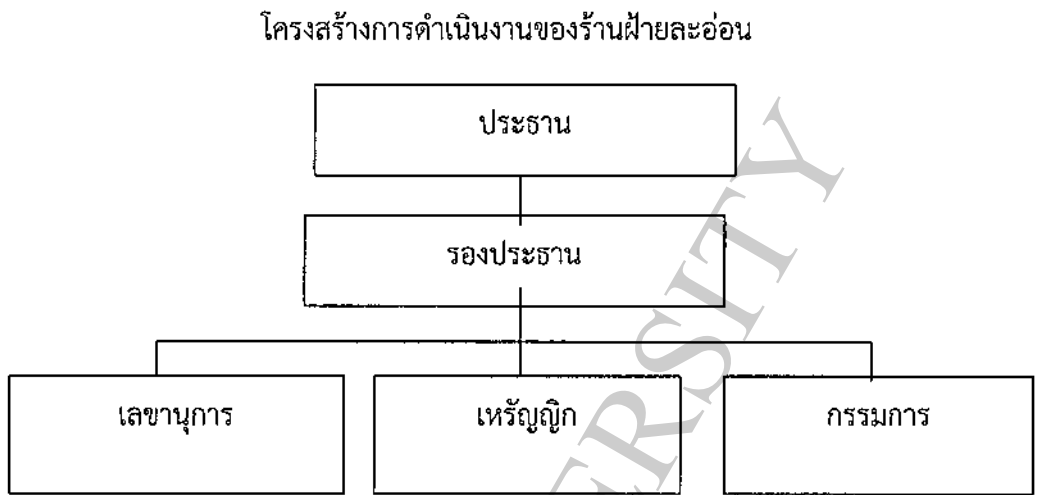
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีการจัดจำหน่ายที่ศูนย์รวมสินค้าหัตถกรรมต่างๆ เช่น ไนท์บาร์ชาร์ และถนนคนเดิน เป็นต้น ซึ่งลูกค้าที่ชื่นชอบในสินค้าหัตถกรรมหรือศิลปะจะสามารถมองหาตัวสินค้าได้ง่าย ใช้วิธีการจำหน่ายโดยการบอกต่อโดยวาจา ทำให้กิจการเป็นที่รู้จัก ใช้นามบัตร การแจกใบเอกสารแนะนำสินค้า (โบว์ชัวร์) การนำสินค้าไปออกงานแสดง(งานแฟร์) มีการลดราคาเมื่อสั่งซื้อสินค้าในจำนวนมาก เช่น สินค้าเป่าแก้วรูปสัตว์ขนาดเล็กชิ้นละ 35 บาท ซื้อ 3 ตัว 105 บาท ลดเหลือเพียง 100 บาท ปัจจุบันมาตรฐานที่ได้รับการคัดสรรเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ระดับ 2 ดาว

กลุ่มที่ 4 ชุดเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน)

ประวัติความเป็นมา

ร้านฝ้ายละอ่อนตั้งอยู่บ้านเลขที่ 41/6 หมู่ 3 ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ประกอบการ คือ นางสาวกันยา ลิ้มสัมพันธ์สันติ ชื่อ “ฝ้ายละอ่อน” มีมาพร้อมๆ กับถนนคนเดินจังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2545 ในระยะเริ่มแรกได้ผลิตเสื้อผ้าพื้นเมืองสำหรับผู้ใหญ่ ต่อมาพบว่า มีเสื้อผ้าเหลือเป็นจำนวนมากจึงทดลองทำชุดเด็กพื้นเมือง และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก จึงเปลี่ยนเป็นการผลิตเฉพาะชุดเด็กพื้นเมืองเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงให้เด็กใส่ชุดพื้นเมืองไปโรงเรียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ชุดพื้นเมือง ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวล้านนา ผลิตภัณฑ์ของฝ้ายละอ่อนมี 4 ประเภท ประกอบด้วย ชุดเด็กพื้นเมือง ชุดเด็กสาธู ชุดเด็กบาติกและชุดเด็กปานอินเดีย จัดจำหน่ายในราคา 90 - 400 บาท มีการจัดจำหน่ายปลีก บริเวณถนนคนเดินจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย คือ นักท่องเที่ยว และมีการจัดจำหน่ายส่งให้ทางโรงเรียนต่างๆ ตัวสินค้าของกิจการเป็นสินค้าหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ออกแบบลวดลายด้วยตนเอง ฝ้ายละอ่อนเป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายเสื้อผ้าพื้นเมืองที่มีขนาดเล็ก การวางแผนการผลิตง่ายต่อการพยากรณ์ความต้องการใช้วัตถุดิบ มีการออกแบบและตัดผ้าตามขนาดและปริมาณการผลิตที่กำหนดไว้ กระบวนการตัดเย็บจะมีการตรวจสอบคุณภาพ ขั้นตอนสุดท้ายจะเป็นการปักตกแต่งตามลวดลายที่ออกแบบไว้ จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ คือ ชุดพื้นเมืองเด็กชายใช้ผ้าฝ้ายทอมือเนื้อแน่นตัดเย็บ ส่วนชุดพื้นเมืองเด็กหญิงใช้ผ้าฝ้ายซึ่งมีลวดลายในผ้าตัดเย็บ มีความประณีตสวยงาม รูปแบบไม่เหมือนใคร ชุดบาติกเด็กชายหญิงมีลวดลายหน้ารัก สีสันสดใสสวยงาม ชุดสาธูเด็กชายหญิงสีสดใสสวยงามนุ่ม

อย่างดีสีไม่ตก และที่สำคัญได้รับมาตรฐาน มผช.839/2548 ปัจจุบันมาตรฐานที่ได้รับการคัดสรรเป็น
ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ระดับ 3 ดาว
โครงสร้างองค์กร

ภาพที่ 4 4 โครงสร้างการดำเนินงานของร้านฝ้ายละอ่อน

รายชื่อสมาชิกร้านฝ้ายละอ่อน

1. นางสาวกันยา	ลิมสัมพันธสันติ	ตำแหน่ง	ประธาน
2. นางฐิตินันท์	ปันตัน	ตำแหน่ง	รองประธาน
3. นายอิสระพงษ์	แก่นหิน	ตำแหน่ง	เหรัญญิก
4. นางสาวสริยาภรณ์	แก่นหิน	ตำแหน่ง	เลขานุการ
5. นางศรัญญา	ปันตัน	ตำแหน่ง	กรรมการ
6. นางยุพา	แก่นหิน	ตำแหน่ง	กรรมการ
7. นางสมบุญ	กสิใจ	ตำแหน่ง	กรรมการ
8. นางมะลิ	เย็นมนัส	ตำแหน่ง	กรรมการ
9. นางชั้นแก้ว	นรสิงห์	ตำแหน่ง	กรรมการ
10. นางสีเอี่ยม	ดวงพิชัย	ตำแหน่ง	กรรมการ
11. นางสาวมลวิทย์	เตจ๊ะดี	ตำแหน่ง	กรรมการ
12. นางวันทนี	ไชยยา	ตำแหน่ง	กรรมการ

ชนิดของสินค้า ชุดเด็กพื้นเมืองหญิงและชาย ชุดเด็กสาธู และชุดเด็กบาติก

กระบวนการผลิต

ส่วนประกอบการผลิต มีผ้าฝ้าย จักรเย็บผ้า กรรไกรตัดผ้า เข็มเย็บผ้า ด้ายเย็บ ด้ายโพ้ง ยาง ยึด กระดุม ซอด้ก กระดาษคาร์บอน และลูกกลิ้ง โดยมีเทคนิคหรือเคล็ดลับในการผลิต คือ เพิ่มความน่าสนใจ สวยงามประณีต โดยการใช้เครื่องจักรเย็บผ้าทำลวดลายเส้นตามส่วนต่างๆ ของเสื้อ เช่น คอ เสื้อ ปลายแขน ขายเสื้อ มีการนำลูกปัดและด้ายปักลายเพิ่มเติมเป็นลวดลายต่างๆ

นโยบายเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่าย

เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายชุดเด็กพื้นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ และเป็นที่ยอมรับจากลูกค้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีการกิจ เพื่อผลิตและจำหน่ายชุดเด็กพื้นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ เน้นการตัดเย็บที่มีคุณภาพอย่างดี และสวยงาม และพัฒนาชุดเด็กรูปแบบใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง

ด้านราคา มีราคาขายปลีกอยู่ระหว่าง 90 400 บาท ขึ้นอยู่กับรูปแบบลวดลายของสินค้า การกำหนดราคาขายส่งขึ้นอยู่กับปริมาณและเงื่อนไขการสั่งซื้อ

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีช่องทางการจัดจำหน่าย ได้แก่ ถนนคนเดินวันอาทิตย์หน้า วัดหมื่นล้าน ขายส่งให้กับโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง ฝากจำหน่ายที่ร้านค้า เช่น งานของขวัญของที่ระลึก ณ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ งานทอเส้นด้ายเส้นใยใส่สัตรีธรรมชาติและงานแสดงสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เมืองทองธานี กรุงเทพมหานคร

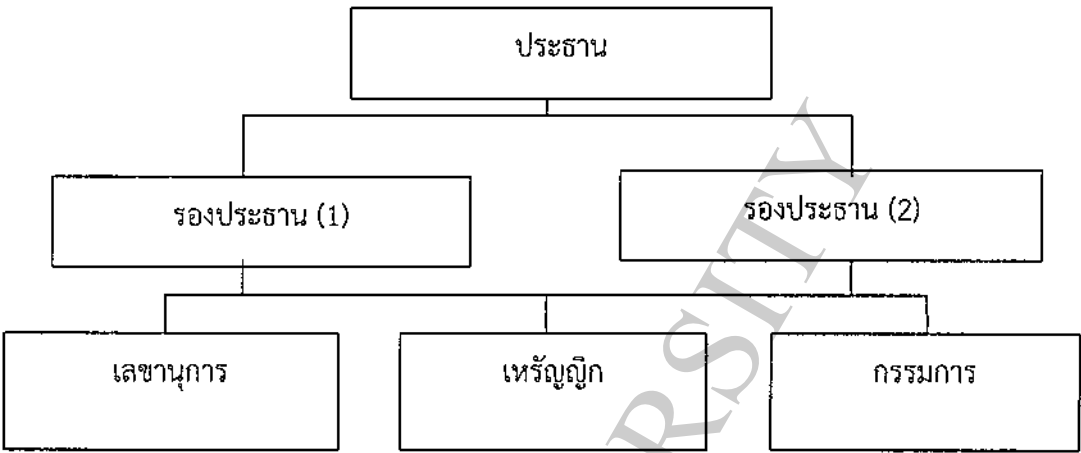
กลุ่มที่ 5 สไบทอง(ผ้าพื้นเมือง)

ประวัติความเป็นมา

สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) ได้ก่อตั้งขึ้นโดยนางจุฑามาศ จิตพยัค จากการเป็นที่ยอมรับจากลูกค้าทั่วไปในอาชีพรับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา ได้มีการรวมกลุ่มขึ้นเพื่อเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ให้อยู่ภายในชุมชน มีสมาชิกเริ่มแรก 5 คน ดำเนินการผลิตโดยการออกแบบลวดลายที่ผลิตจากผ้าฝ้าย ตั้งอยู่ที่ 31/4 หมู่ 3 บ้านบวกรกน้อย ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบันลูกค้าหลัก คือ ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจและแม่บ้าน ได้รับการคัดสรรหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในปี 2547 ระดับ 2 ดาว, ปี 2549 ระดับ 3 ดาว และปี 2552 ถึงปัจจุบันระดับ 4 ดาว ตามลำดับ รวมทั้งในปี พ.ศ. 2554 ได้รับรางวัล Chiang Mai Brand จึงสามารถนำสินค้าเข้าไปจำหน่ายและจัดแสดงสินค้าตามศูนย์การค้า หรือห้างสรรพสินค้าในจังหวัดเชียงใหม่ได้มีการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาอาชีพและรายได้

โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างการดำเนินงานของสไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

ภาพที่ 4 5 โครงสร้างการดำเนินงานของสไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

รายชื่อสมาชิกกลุ่มสไบทอง(ผ้าพื้นเมือง)

1.	นางจุฑามาศ	จิตพัยค์	ตำแหน่ง	ประธาน
2.	นางนภาพันท์	สุวรรณกุล	ตำแหน่ง	รองประธาน (1)
3.	นางสาวรุจิรา	จิตพัยค์	ตำแหน่ง	รองประธาน (2)
4.	นางรัตนา	ขุนเศษ	ตำแหน่ง	เหรียญกษาปณ์
5.	นางสาวรัชชุ	เสพปัญคำ	ตำแหน่ง	เลขานุการ
6.	นางสาวศรีลา	ปัญญา	ตำแหน่ง	กรรมการ
7.	นางสาวศศิวรรณ	อินดา	ตำแหน่ง	กรรมการ
8.	นางนภาพันท์	สุวรรณกุล	ตำแหน่ง	กรรมการ
9.	นางประกายทิพย์	เสพปัญญา	ตำแหน่ง	กรรมการ

ชนิดของสินค้า เป็น ชุดสตรี กระโปรง และ ผ้าถุง

กระบวนการผลิต

ประกอบด้วย ทำการออกแบบกระดาษ (pettern) ตัดตามแบบ เย็บตามแบบ รีด ใส่กระดุม ปักลาย และ บรรจุสินค้า/พร้อมจัดจำหน่าย

นโยบายเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่าย

ทางกลุ่มสบทอง(ผ้าพื้นเมือง) ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของภาครัฐและองค์การเอกชน ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ การพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดและเทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง จังหวัดเชียงใหม่ ผลิตภัณฑ์ของทางกลุ่มสบทอง(ผ้าพื้นเมือง) มีการออกแบบลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีสีสันทัดทนนาน เพราะมีการฟอกสีซ้ำอีกครั้งก่อนถึงมือผู้บริโภค เนื้อผ้าของทางร้านสวมใส่สบาย มีการออกแบบลวดลายที่ปักใหม่ทุกปี มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นระยะเวลามากกว่า 15 ปี เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเนื่องจากได้รับรางวัล มีการปักลวดลายเต็มผืนผ้าเพื่อให้เป็นจุดเด่นและเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีการต่อผ้าที่ผ้าถุงให้มีขนาดยาวกว่าร้านอื่น และใช้ผ้าฝ้ายพื้นเมืองในการตัดเย็บและออกแบบ

ด้านการจำหน่าย กลุ่มตลาดเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มข้าราชการ องค์กรเอกชน กลุ่มลูกค้าทั่วไป ร้านค้าปลีก และกลุ่มลูกค้าชาวต่างประเทศ โดยมีพื้นที่เป้าหมาย เนื่องจากกิจการได้รับรางวัลจาก เชียงใหม่แบรนด์ จึงสามารถเข้าไปตั้งจำหน่ายใน ห้างสรรพสินค้า เช่น ห้างเซ็นทรัลพลาซ่าเชียงใหม่แอร์พอร์ต ห้างบิ๊กซีเอ็กตราและริมปีงซูเปอร์มาร์เก็ต และงานแสดงสินค้า OTOP เช่น งานแสดงสินค้าที่เมืองทองธานี งานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ และพื้นที่ในจังหวัดอื่นๆ

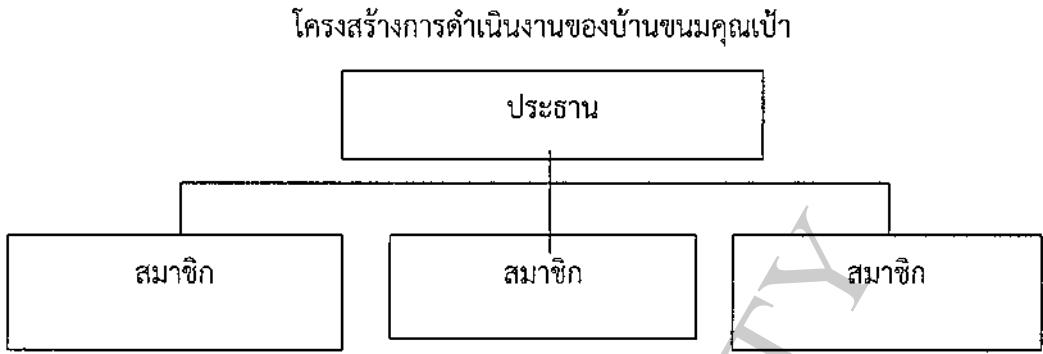
ด้านการกำหนดราคา ราคาของผลิตภัณฑ์มีราคาสูงเพราะต้องใช้ระยะเวลานานและความประณีต มีรายละเอียดมากในการปักลวดลายให้สวยงาม การตั้งราคาจำหน่ายสินค้าใช้ราคาเดียว โดยจะบวกกำไร 30% ของราคาต้นทุน ปัจจุบันได้รับการคัดสรรเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ระดับ 4 ดาว

กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า

ประวัติความเป็นมา

บ้านขนมคุณเป้า นางสาวจิรภุช คุ้มทรัพย์ เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นประธานกลุ่ม เพื่อผลิตขนมเปียขาววัง คูกี้ก้างดำ พายสับปะรด โดยใช้ชื่อตราสินค้าเรียกว่า “บ้านขนมคุณเป้า” ตั้งอยู่ที่ 148/36 หมู่ 6 ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวคิดที่จะผลิตขนมทำจากวัตถุดิบธรรมชาติอย่างดี นำแป้งสาลีมาผสมกับวัตถุดิบต่างๆ เช่น ถั่วเหลืองซีก เนย น้ำตาล ไข่แดง สับปะรด และงาดำ ซึ่งมีประโยชน์แก่ร่างกาย มีการออกแบบกล่องบรรจุ ขนมเปียขาววัง (สูตรคุณเป้า) เป็นรูปใบตองสีเขียวสดใส สะดุดตา แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป สามารถรับประทานได้กับน้ำชาและกาแฟ ใช้เป็นขนมทานเล่น รวมทั้งสามารถใช้เป็นของฝากสำหรับเด็ก และผู้ใหญ่ทั้งในและต่างประเทศในโอกาสต่างๆ ได้ ภายใต้คำว่า “สืบสานรสชาติของความอร่อย” และจะพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ ให้มีคุณภาพรสชาติอร่อยถูกปากยิ่งขึ้น

โครงสร้างองค์กร

ภาพที่ 4 - 6 โครงสร้างการดำเนินงานของบ้านขนมคุณเป้า

รายชื่อสมาชิกบ้านขนมคุณเป้า

มีการกำหนดเฉพาะรายชื่อนางสาวจิรัฐ อุ่นทรัพย์ เป็นประธาน และไม่มีคณะกรรมการในตำแหน่งรองประธาน เหนือญิก และ เลขานุการ การดำเนินงานทั้งหมดจะทำโดยนางสาวจิรัฐ อุ่นทรัพย์ และมีสมาชิกร่วมมาช่วยทำการผลิตโดยได้รับเป็นค่าแรงงานรายวัน ประมาณ 2-4 คน

ชนิดของสินค้า

ผลิตภัณฑ์ของบ้านขนมคุณเป้า เป็นประเภทขนมปังอบ (เบเกอรี่) ขนมอบด้วยเตา มีตราสินค้าเป็นของตัวเองโดยใช้ชื่อว่า “บ้านขนมคุณเป้า” ผลิตภัณฑ์หลักมี 3 ผลิตภัณฑ์ คือ

- 1. ลูกกั๋งดำ
- 2. ขนมเปียขาววัง
- 3. พายสับปะรด

จุดเด่นของผลิตภัณฑ์อยู่ที่รสชาติมีความกลมกล่อมเนื้อแป้งนุ่ม มีกลิ่นหอม สดสะอาดถูกสุขอนามัย และที่สำคัญเก็บไว้ได้นานถึง 3 เดือน โดยไม่ใส่สารกันบูด ได้คัดสรรวัตถุดิบธรรมชาติเกรดเอมาปรุงแต่งรสชาติ ให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ภายใต้คำว่า “สืบสานรสชาติของความอร่อย” ใช้กล่องบรรจุภัณฑ์ที่สวยงามสีส้ม สะดุดตา มีการออกแบบที่ทันสมัย ตัวกล่องบรรจุภัณฑ์จะระบุส่วนผสมและที่สำคัญมี เรื่องราวความเป็นมาของขนมแต่ละชนิดเพื่อเพิ่มมูลค่าและก็น่าเชื่อถือให้กับตัวสินค้า

กระบวนการผลิต

กำลังการผลิตสินค้า จำนวน 50 - 100 กล่องต่อวัน ใช้จำนวนแรงงาน 2 - 3 คน ใช้เครื่องจักรในการผลิต ได้แก่ เครื่องอบขนม เครื่องผสมอาหาร 2 เครื่อง มีกำลังการผลิตได้ 5 กิโลกรัมต่อครั้งการผลิต เครื่องซีลถุงบรรจุผลิตภัณฑ์ ชื่อวัตถุดิบจากบริษัท หยกอินเตอร์เทรด (เชียงใหม่) จำกัด จำหน่ายอุปกรณ์ วัตถุดิบ บรรจุภัณฑ์ เครื่องจักรขนาดเล็กและขนาดใหญ่สำหรับทำขนมปัง

(เบเกอร์) อาหารและเครื่องดื่ม

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ แป้งสาลี ไข่ น้ำตาล งาดำ และ เนยสด

โดยมีขั้นตอนการผลิต เช่น คุกกี้ งาดำ ได้แก่ การนำแป้ง เนยสด และน้ำตาลตีจนขึ้นฟู ใส่ไข่ที่ละลายแล้วค่อยๆ ใส่แป้งทีละน้อยจนหมด การตีเนยต้องตีให้ขึ้นฟูพอดี และงาดำที่ใช้ต้องใช้งาดำเกรดเอเท่านั้น ตามด้วยงาดำ นำมาทำรูปร่าง และนำเข้าเตาอบไฟประมาณ 180 องศาเซลเซียส จนกระทั่งสุก นำมาพักไว้ให้เย็น บรรจุลงในถุงฟอยล์เมทัลไลต์ (Metalized Foil Bag) และบรรจุในกล่องกระดาษบ้านขนมคุกกี้ พร้อมจำหน่ายต่อไป

นโยบายเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่าย

ด้านการผลิต บ้านขนมคุกกี้ มีแนวคิดที่จะผลิตขนมที่ทำจากวัตถุดิบธรรมชาติ โดยนำแป้งสาลีมาผสมผสานกับวัตถุดิบต่างๆ มีการพัฒนารสชาติ รูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย การจัดวางอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ ที่เป็นระเบียบ เรียบร้อย เพื่อง่ายต่อการใช้สอยภายในกระบวนการผลิตที่มีความสะอาด ถูกสุขอนามัย เน้นเรื่องความสดของผลิตภัณฑ์

ด้านการจำหน่าย ลูกค้าภายในพื้นที่ และลูกค้าที่อยู่พื้นที่ใกล้เคียงรู้จักกิจการ มาใช้บริการอย่างสม่ำเสมอ หรือ เป็นลูกค้าประจำ กระจายช่องทางการจัดจำหน่ายไปยังต่างจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง เป็นต้น ให้สินค้าเป็นของฝากขึ้นชื่อประจำจังหวัดเชียงใหม่ สามารถทำกำไรเพิ่มขึ้น 20% ของทุกๆ ปี โดยมีการกำหนดราคาขายปกติ 60 บาท โดยมีต้นทุนอยู่ที่ 30 บาท ตั้งราคาโดยคิดต้นทุนบวกกำไร สามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้ ราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุนทั้งหมด + กำไรที่ต้องการ มีช่องทางการจัดจำหน่ายโดยใช้ตัวแทนจำหน่ายซึ่งจะเป็นการกระจายสินค้าตามสถานที่ท่องเที่ยวและตลาดของฝาก พร้อมทั้งกระจายสินค้าไปยังร้านกาแฟสด ปัจจุบันมาตรฐานที่ได้รับการคัดสรรเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ระดับ 2 ดาว

4.3 ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง

ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตและอื่น ๆ

โดยมีข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตประกอบด้วย ด้านวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตและอื่น ๆ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ต้นทุนที่ใช้ในการผลิต สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน 6 ราย ที่คำนวณต้นทุน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

ตารางที่ 4.14 ด้านวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

รายการ	หน่วยผลิต	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
ผ้าฝ้าย (65 × 4 = ม้วน)	260 หลา	80.00	20,800.00
ด้ายเย็บ ด้ายพุ่ง	12 หลอด	35.00	420.00
ผ้าขาว 1 ม้วน	50 หลา	30	1,500.00
กระดุม 1 คู่จ (144 เม็ด)	12 โหล	3.30	472.00
รวมต้นทุนวัตถุดิบทางตรง			23,192.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{23,192.00 \text{ บาท}}{172^* \text{ หน่วย}} = 134.00 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

*หมายถึง ปริมาณผลผลิตหลักของกลุ่มเฉลี่ย 2,070 ชิ้น/ปี (เท่ากับ 172 ชิ้นต่อเดือน)

ตารางที่ 4.15 ด้านค่าแรงงานทางตรงของกลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

รายการ	จำนวนคนงาน	อัตราค่าแรง	จำนวนเงิน
แผนกออกแบบ ทำแพทเทิร์น	1	1,000.00	1,000.00
แผนกตัดและเย็บ	3	2,500.00	7,500.00
แผนกสอย ติดกระดุม	1	600.00	600.00
แผนกปักกลดลายดอกไม้	4	1,500.00	4,500.00
รวมต้นทุนค่าแรงงานทางตรง			13,600.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{13,600.00 \text{ บาท}}{172 \text{ หน่วย}} = 79 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

ตารางที่ 4.16 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตของกลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต	จำนวนเงิน
ค่าขนส่งวัตถุดิบ	1,000.00
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องจักร	200.00
ค่าไฟฟ้าโรงงาน	300.00
ค่าน้ำประปาโรงงาน	100.00
รวมต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต	1,600.00

จากตารางที่ 4.16 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{1,600.00 \text{ บาท}}{172 \text{ หน่วย}} = 9.00 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

$$\text{ต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่อหน่วย} = 134.00 + 79.00 + 9.00 = 222.00 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

การตั้งราคาสินค้าจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการร้อยละ 35 (หรือ 35%)

$$= 222.00 + (222.00 \times 35\%)$$

$$= 222.00 + 77.70$$

$$= 299.70 \text{ หรือ ประมาณ } 300.00 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

กลุ่มที่ 2 มีดเปี้ยกโบวี

ตารางที่ 4.17 ด้านวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มที่ 2 มีดเปี้ยกโบวี

ผลิตภัณฑ์มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว			
รายการ	หน่วยผลิต	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
เหล็กคาร์บอน	1	200.00	200.00
ไม้ / เซากวาง	1	300.00	300.00
ทองเหลือง	1	100.00	100.00
รวมต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อหน่วย			600.00
ผลิตภัณฑ์มีดโบวี ขนาด 10 นิ้ว			
เหล็กคาร์บอน	1	400.00	400.00
ไม้ / เซากวาง	1	500.00	500.00
ทองเหลือง	1	250.00	250.00
ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงผันแปรต่อหน่วย			1,150.00
ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว			
เหล็กญี่ปุ่น	1	700.00	700.00
ไม้	1	300.00	300.00
หวาย	1	250.00	250.00
ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงผันแปรต่อหน่วย			1,250.00
ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว			
รายการ	หน่วยผลิต	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
เหล็กคาร์บอน	1	2,000.00	2,000.00
ไม้	1	300.00	300.00
หวาย	1	250.00	250.00
รวมต้นทุนวัตถุดิบทางตรง			2,550.00

จากตารางที่ 4.17 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

ผลิตภัณฑ์มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว = 600.00 บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์มีดโบวี ขนาด 10 นิ้ว = 1,150.00 บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น 24 นิ้ว = 1,250.00 บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน 24 นิ้ว = 2,550.00 บาทต่อหน่วย

ตารางที่ 4.18 ด้านค่าแรงงานทางตรงของกลุ่มที่ 2 มีดเปียกโบวี

รายการ	จำนวนคนงาน	อัตราค่าแรง	จำนวนเงิน
มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว (จำนวน 55 หน่วย)	1	700.00	38,500.00
มีดโบวี ขนาด 10 นิ้ว (จำนวน 58 หน่วย)	1	1,500.00	87,000.00
มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว (จำนวน 30 หน่วย)	1	2,000.00	60,000.00
มีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน 24 นิ้ว (จำนวน 23 หน่วย)	1	8,000.00	184,000.00
รวมต้นทุนค่าแรงงานทางตรง			369,500.00

หมายเหตุ: คนงานแต่ละคนสามารถทำงานได้ทุกงาน

โดยมีหน่วยผลิตรวม 4 ประเภทต่อเดือน

$$= 58 + 55 + 30 + 23 = 166 \text{ หน่วย*}$$

จากตารางที่ 4.18 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{369,500.00}{166*} = 2,225.90 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

ตารางที่ 4.19 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ของกลุ่มที่ 2 มีดเปียกโบวี

ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ต่อปี	จำนวนเงิน
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร/อุปกรณ์ในการผลิต	16,320.00
ค่าเสื่อมราคายานพาหนะ	90,000.00
รวมค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่	106,320.00

จากตารางที่ 4.19 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{8,860.00*}{166} = 53.37 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

* หมายถึง ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่เฉลี่ยต่อเดือน = $\frac{106,320.00}{12} = 8,860.00$ บาทต่อเดือน

ตารางที่ 4.20 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรของกลุ่มที่ 2 มีดเบี่ยงโบว์

ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อปี	จำนวนเงิน
ค่ากระดาษเขียนแบบและกระดาษขาว	1,620.00
ค่ากระดาษทรายสายพาน	7,200.00
ค่ากระดาษทรายแผ่นและกระดาษทรายแดง	22,980.00
ค่าสแตนเลส	4,200.00
ค่าหินเจียรเหล็ก	3,348.00
ค่าไฟฟ้า	14,400.00
ค่าเช่าอาคาร	60,000.00
รวมค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร	113,748.00

จากตารางที่ 4.20 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อหน่วยได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{9,479.00^{**}}{166} = 57.10 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

$$^{**} \text{ หมายถึง ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรเฉลี่ยต่อเดือน} = \frac{113,748.00}{12} = 9,479.00 \text{ บาทต่อเดือน}$$

$$\text{ต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่อหน่วย} = 1,387.50 + 2,225.90 + 57.10 + 53.37 = 3,723.87 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

การตั้งราคาสินค้าจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการร้อยละ 50 (หรือ 50%)

$$= 3,723.87 + (3,723.87 \times 50\%) = 3,928.69 + 1,861.94 = 5,790.63 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

ตารางที่ 4.21 ด้านวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

รายการ	หน่วยผลิต	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
ผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก	210	250.00	52,500.00
ผลิตภัณฑ์ขนาดกลาง	35	400.00	14,000.00
ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่	7	500.00	3,500.00
รวมต้นทุนวัตถุดิบทางตรง			70,000.00

จากตารางที่ 4.21 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{70,000.00}{252^*} = 277.78 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

* หมายถึง จำนวนผลิต 3 ขนาด คือ = 210 + 35 + 7 = 252 หน่วย

ตารางที่ 4.22 ด้านค่าแรงงานทางตรงของกลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

รายการ	จำนวนคนงาน	อัตราค่าแรง	จำนวนเงิน
ผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก (จำนวน 210 หน่วย)	1	15.00	3,150.00
ผลิตภัณฑ์ขนาดกลาง (จำนวน 35 หน่วย)	1	100.00	3,500.00
ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่ (จำนวน 7 หน่วย)	1	500.00	3,500.00
รวมต้นทุนค่าแรงงานทางตรง			10,150.00

จากตารางที่ 4.22 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{10,150.00}{252} = 40.28 \text{ บาท ต่อหน่วย}$$

ตารางที่ 4.23 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ของกลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ต่อปี	จำนวนเงิน
ค่าเครื่องเป่าแก้วในการผลิต	200,000.00
ค่าเช่าสถานที่	60,000.00
รวมค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่	260,000.00

จากตารางที่ 4.23 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{21,666.67^{**}}{252} = 85.98 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

** หมายถึง ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่เฉลี่ยต่อเดือน = $\frac{260,000.00}{12} = 21,666.67$ บาทต่อเดือน

ตารางที่ 4.24 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรของกลุ่มที่3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อปี	จำนวนเงิน
ค่าแก๊ส 3 ถัง	10,800.00
ค่าวัสดุอุปกรณ์	20,000.00
ค่ากระดาษทรายแผ่น	5,880.00
ค่ากระดาษขาว	1,500.00
ค่าแท่งแก้วสี	100,000.00
ค่าขนส่ง	50,000.00
ค่าไฟฟ้า	20,000.00
รวมค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร	202,880.00

จากตารางที่ 4.24 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อหน่วยได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{16,907.00^{**}}{252} = 67.09 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

** หมายถึง ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรเฉลี่ยต่อเดือน = $\frac{202,880.00}{12} = 16,907.00$ บาทต่อเดือน

ต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่อหน่วย = $277.78 + 40.28 + 85.98 + 67.09$
 $= 471.13$ บาทต่อหน่วย

การตั้งราคาสินค้าจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการร้อยละ 30 (หรือ 30%)

= $471.13 + (471.13 \times 30\%) = 471.13 + 141.34 = 612.47$ บาทต่อหน่วย

กลุ่มที่ 4 ชุมเด็กพื้นเมือง(ฝ่ายละอ่อน)

ตารางที่ 4.25 ด้านวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มที่ 4 ชุมเด็กพื้นเมือง(ฝ่ายละอ่อน)

รายการ	หน่วยผลิต	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
เศษวัสดุ ผ้าฝ้าย ด้ายเย็บ ด้าย ไหม ยางยืด กระดุม และ ซอเล็ก กระดาษคาร์บอน	18,000	30.53	549,460.00
รวมต้นทุนวัตถุดิบทางตรง			549,460.00

หมายเหตุ: วัตถุดิบทางตรงประกอบด้วย จักรเย็บผ้า กรรไกรตัดผ้า เข็มเย็บผ้า ลูกกลิ้งซึ่งไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ในเบื้องต้นเนื่องจากเป็น และซื้อระหว่างงวด

จากตารางที่ 4.25 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง = $\frac{549,460.00}{18,000} = 30.53$ บาทต่อหน่วย

ตารางที่ 4.26 ด้านค่าแรงงานทางตรงของกลุ่มที่ 4 ชุมเด็กพื้นเมือง(ฝ่ายละอ่อน)

รายการ	จำนวน คนงาน	อัตราค่าแรง	จำนวนเงิน
ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป (จำนวน 3,600 หน่วย)	1	300.00	1,080,000.00
รวมต้นทุนค่าแรงงานทางตรง			1,080,000.00

หมายเหตุ: จำนวนหน่วยผลิต 18,000 หน่วย สำหรับแรงงาน 5 คน ผลิตได้คนละ 3,600 หน่วย

จากตารางที่ 4.26 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{1,080,000.00}{18,000} = 60.00 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

ตารางที่ 4.27 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตของกลุ่มที่ 4 ชุมเด็กพื้นเมือง(ฝ่ายละอ่อน)

ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต	จำนวนเงิน
ค่าขนส่งและค่าน้ำมัน	36,000.00
ค่าน้ำประปา	6,000.00
ค่าไฟฟ้า	18,000.00
ค่าอินเทอร์เน็ต	8,400.00
ค่าเช่าสถานที่ถนนคนเดิน	2,400.00
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	60,600.00
เงินเดือน	360,000.00
รวมต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต	491,400.00

จากตารางที่ 4.27 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{491,400.00}{18,000*} = 27.30 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

*หมายถึง ปริมาณผลผลิตเฉลี่ย 18,000 หน่วยต่อปี ต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่อหน่วย = 30.53 + 60.00 + 27.30 = 117.83 บาทต่อหน่วย การตั้งราคาสินค้าจะเริ่มตันที่ 120.00 บาทต่อหน่วยขึ้นไป

กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

ตารางที่ 4.28 ด้านวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

รายการ	หน่วยผลิต	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
ผ้าพื้น (จำนวนที่ใช้ 2 เมตร)	500	150.00	150,000.00
เข็ม (จำนวนที่ใช้ 2 ด้าม)	500	20.00	20,000.00
กระดุม (จำนวนที่ใช้ 5 เม็ด)	500	15.00	37,500.00
ด้าย (จำนวนที่ใช้ 3 ม้วน)	500	35.00	52,500.00
กระดาษสร้างแบบ(จำนวนที่ใช้ 1 แบบ)	500	760.00	380,000.00
รวมต้นทุนวัตถุดิบทางตรง			640,000.00

*หมายถึง จำนวนหน่วยผลิตของกลุ่มเฉลี่ย 500 หน่วยต่อปี

จากตารางที่ 4.28 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{640,000.00}{500^*} = 1,280.00 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

ตารางที่ 4.29 ด้านค่าแรงงานทางตรงของกลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

รายการ	จำนวนคนงาน	อัตราค่าแรง	จำนวนเงิน
ค่าตัดและเย็บ (จำนวน 500 หน่วย)	2	100.00	100,000.00
ค่าปักกลดลาย (จำนวน 500 หน่วย)	3	50.00	75,000.00
รวมต้นทุนค่าแรงงานทางตรง			175,000.00

จากตารางที่ 4.29 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{175,000.00}{500} = 350 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

ตารางที่ 4.30 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ของกลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ต่อปี	จำนวนเงิน
ค่าเสื่อมราคาอาคารค่าไฟฟ้า	35,000.00
ค่าเสื่อมราคาเครื่องใช้สำนักงาน	10,000.00
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและอุปกรณ์	6,000.00
รวมค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่	51,000.00

จากตารางที่ 4.30 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{51,000.00}{500} = 102 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

ตารางที่ 4.31 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรของกลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อปี	จำนวนเงิน
ค่าไฟฟ้า	5,400.00
ค่าน้ำมันเครื่องจักร	6,000.00
รวมค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร	11,400.00

จากตารางที่ 4.31 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อหน่วยได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{11,400.00}{500} = 22.80 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

$$\text{ต้นทุนสินค้าต่อหน่วย} = 1,280.00 + 350.00 + 22.80 + 102.00 = 1,755.00 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

การตั้งราคาสินค้าจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการร้อยละ 30 (หรือ 30%)

$$= 1,755.00 + (1,755.00 \times 30\%) = 1,755.00 + 526.50 = 2,281.50 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า

ตารางที่ 4.32 ด้านวัตถุดิบทางตรงที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า

รายการ	หน่วยผลิต	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
แป้งสาลี (จำนวนที่ใช้ 7 กิโลกรัม)	100	50.00	350.00
ไข่ (จำนวนที่ใช้ 30 ใบ)	100	3.00	90.00
น้ำตาล (จำนวนที่ใช้ 4 กิโลกรัม)	100	23.50	94.00
งาดำ (จำนวนที่ใช้ 2 กิโลกรัม)	100	90.00	180.00
เนยสด (จำนวนที่ใช้ 5 กิโลกรัม)	100	250.00	1,250.00
ไม้แขวนเสื้อ(จำนวนที่ใช้ 1อัน)	100	10.00	5,000.00
รวมต้นทุนวัตถุดิบทางตรง			1,964.00

จากตารางที่ 4.32 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อหน่วยได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{1,964.00}{100^*} = 19.64 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

*หมายถึง จำนวนหน่วยผลิตของกลุ่มเฉลี่ย 100 กล่องต่อเดือน

ตารางที่ 4.33 ด้านค่าแรงงานทางตรงของกลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า

รายการ	จำนวนคนงาน	อัตราค่าแรง	จำนวนเงิน
แผนกผสมอาหาร	2	300.00	500.00
แผนกจัดการอบขนม	3	300.00	900.00
รวมต้นทุนค่าแรงงานทางตรง			1,400.00

จากตารางที่ 4.33 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าแรงงานทางตรง}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{1,400.00}{100^*} = 14 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

ตารางที่ 4.34 ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตของกลุ่มที่ 6 บ้านชนมคุณเป้า

ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต	จำนวนเงิน
ค่าเตาอบขนม	20,000.00
เครื่องผสมแป้ง	20,000.00
เครื่องซีลถุง	12,000.00
อุปกรณ์อื่นๆ ในโรงงาน	50,000.00
รถยนต์	800,000.00
ค่าเครื่องคอมพิวเตอร์	20,000.00
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	10,000.00
รวมต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต	932,000.00

จากตารางที่ 4.34 พบว่า สามารถคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วย ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{932,000.00}{24,000} = 38.83 \text{ บาทต่อหน่วย}$$

*หมายถึง ปริมาณผลผลิตหลักของกลุ่มเฉลี่ย 2,000 กล้องต่อปี หรือ 12 เดือนเท่ากับ 24,000 กล้อง
 ต้นทุนสินค้าต่อหน่วย = $19.64 + 14.00 + 38.83 = 73.00$ บาทต่อหน่วย

การตั้งราคาสินค้าจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการร้อยละ 30 (หรือ 30%)

$$= 73.00 + (73.00 \times 30\%) = 73.00 + 21.90 = 94.90 \text{ บาทต่อหน่วย / กล้อง}$$

พบว่า การคำนวณต้นทุนการผลิตของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน มีข้อบกพร่อง ไม่ถูกต้อง เนื่องจากไม่มีการจัดทำรายงานทางการเงินและวิเคราะห์ต้นทุนตามหลักการบัญชีต้นทุน ดังนี้

1. โครงสร้างต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ไม่จำแนกตามพฤติกรรมของต้นทุน คือ ต้นทุนผันแปร ได้แก่ วัสดุทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร และต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเช่า ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ และอื่นๆ
2. ไม่มีการระบุค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายการขายและค่าใช้จ่ายการบริหาร
3. การจัดทำรายงานทางการเงินไม่ได้แสดงต้นทุนที่แท้จริง ทำให้ผลกำไร (ขาดทุน) ไม่ถูกต้อง

4. กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ผลิตและจำหน่ายสินค้ามากกว่า 1 ชนิด ไม่มีการหาสัดส่วนการขายสินค้าแต่ละชนิดและไม่มีการปันส่วนต้นทุนผลิตภัณฑ์ตามเกณฑ์ที่เหมาะสม เช่น วิธีอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรรล่วงหน้า วิธีมูลค่าขายสัมพันธ์ โดยใช้อัตราเดียวกันทั้งโรงงาน เป็นต้น

4.4 ส่วนที่ 4 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ

ตอบถูก หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจ
ตอบผิด และตอบไม่แน่ใจ หมายถึง ไม่มีความรู้ความเข้าใจ

ตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
1. เรื่องการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ				
1.1 จำแนกตามหน้าที่ เป็นประโยชน์ด้านการจัดการ	จำนวน	52	3	55
	ร้อยละ	94.55	5.45	100.00
1.2 จำแนกตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ เช่น ต้นทุนขั้นต้น ต้นทุนแปลงสภาพ	จำนวน	52	3	55
	ร้อยละ	94.55	5.45	100.00
1.3 จำแนกตามพฤติกรรมต้นทุน ประกอบด้วย ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนผสม	จำนวน	39	16	55
	ร้อยละ	70.91	29.09	100.00
1.4 จำแนกตามงวดเวลา เช่น เงินเดือน ค่าเช่า ค่าเบี้ยประกันภัย ค่าเสื่อมราคาวิธีเส้นตรง	จำนวน	31	24	55
	ร้อยละ	56.36	43.64	100.00
1.5 จำแนกเพื่อประโยชน์ในการวางแผนและควบคุม ต้นทุนที่ควบคุมได้และต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้	จำนวน	47	8	55
	ร้อยละ	85.45	14.55	100.00
1.6 จำแนกเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจ ได้แก่ ต้นทุนจม ต้นทุนส่วนแตกต่าง ต้นทุนส่วนเพิ่ม	จำนวน	31	24	55
	ร้อยละ	56.36	43.64	100.00
1.7 ต้นทุนไม่เกี่ยวกับการผลิตคือ ค่าใช้จ่ายในการขาย และค่าใช้จ่ายในการบริหาร	จำนวน	36	19	55
	ร้อยละ	65.45	34.55	100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		74.80	25.20	100.00

จากตารางที่ 4.35 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ ดังนี้

- จำแนกตามหน้าที่ เป็นประโยชน์ด้านการจัดการผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ และจำแนกตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ เช่น ต้นทุนขั้นต้น ต้นทุนแปลงสภาพผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.55 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.45 เท่ากัน

- จำแนกตามพฤติกรรมต้นทุน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.91 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.09

- จำแนกตามงวดเวลา เช่น เงินเดือน ค่าเช่า ค่าเบี้ยประกันภัย ค่าเสื่อมราคาวิธีเส้นตรง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

- จำแนกตามพฤติกรรมต้นทุน ประกอบด้วย ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนผสม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.91 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.09

- จำแนกเพื่อประโยชน์ในการวางแผนและควบคุม ต้นทุนที่ควบคุมได้และต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.45 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.55

- จำแนกเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจ ได้แก่ ต้นทุนจม ต้นทุนส่วนแตกต่าง ต้นทุนส่วนเพิ่ม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

- ต้นทุนไม่เกี่ยวกับการผลิต คือ ค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายในการบริหาร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.45 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.55

ตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ เรื่องการคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิตเพื่อคำนวณ ต้นทุนผลิตภัณฑ์

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
2. การคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์				
2.1 การบัญชีต้นทุนเกิดขึ้นจากธุรกิจที่ดำเนินการผลิต และขายสินค้าเอง	จำนวน	53	2	55
	ร้อยละ	96.36	3.64	100.00
2.2 บัญชีต้นทุนกำหนดระบบบันทึกบัญชีตามลักษณะ ของกระบวนการผลิตเป็น 3 รูปแบบ	จำนวน	38	17	55
	ร้อยละ	69.09	30.91	100.00
2.3 การผลิตตามชิ้นงานที่ถูกคำสั่งใช้ระบบต้นทุนงาน สั่งทำ ไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน	จำนวน	47	8	55
	ร้อยละ	85.45	14.55	100.00
2.4 การผลิตอย่างต่อเนื่องผลิตสินค้าที่กิจการคิดค้น ขึ้นใช้ต้นทุนตามมาตรฐานสินค้าทุกชิ้นรูปแบบและ กระบวนการผลิตอย่างเดียวกันซึ่งใช้ระบบต้นทุนช่วง	จำนวน	36	19	55
	ร้อยละ	65.45	34.55	100.00
2.5 การผลิตสินค้าแบบผสมระหว่างต้นทุนงานสั่งทำ และต้นทุนช่วง เพื่อผลิตสินค้าเป็นรุ่นหรือกลุ่มที่มี คุณภาพแตกต่างกัน	จำนวน	31	24	55
	ร้อยละ	56.36	43.64	100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		74.54	25.46	100.00

จากตารางที่ 4.36 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิตเพื่อคำนวณหา ต้นทุนผลิตภัณฑ์ ดังนี้

- การบัญชีต้นทุนเกิดขึ้นจากธุรกิจที่ดำเนินการผลิตและขายสินค้าเอง ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.64

- บัญชีต้นทุนกำหนดระบบบันทึกบัญชีตามลักษณะของกระบวนการผลิตเป็น 3 รูปแบบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.09 และไม่มี ความรู้ความเข้าใจ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.91

- การผลิตตามชิ้นงานที่ถูกคำสั่งใช้ระบบต้นทุนงานสั่งทำ ไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.45 และไม่มี ความรู้ความเข้าใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.55
- การผลิตอย่างต่อเนื่องผลิตสินค้าที่กิจการคิดค้นขึ้นใช้ต้นแบบตามมาตรฐานสินค้าทุกชิ้น รูปแบบและกระบวนการผลิตอย่างเดียวกันซึ่งใช้ระบบต้นทุนช่วง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี ความรู้ความเข้าใจ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.45 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.55
- การผลิตสินค้าแบบผสมระหว่างต้นทุนงานสั่งทำและต้นทุนช่วง เพื่อผลิตสินค้าเป็นรุ่นหรือ กลุ่มที่มีคุณภาพแตกต่างกัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิด เป็นร้อยละ 56.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

ตารางที่ 4.37 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องความหมายของต้นทุนการผลิต ข้อมูลในงบต้นทุนการผลิตและต้นทุนของสินค้าสำเร็จรูปที่ปรากฏในงบการเงิน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
3. ความหมายของต้นทุนการผลิต ข้อมูลในงบต้นทุนการผลิตและต้นทุนของสินค้าสำเร็จรูปที่ปรากฏในงบการเงิน				
3.1 ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย วัสดุทางตรงเบิกใช้ ค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายการผลิต ที่เกิดขึ้นในงวดบัญชีเดียวกัน	จำนวน	35	20	55
	ร้อยละ	63.64	36.36	100.00
3.2 ในงบต้นทุนการผลิต จะมีต้นทุนการผลิต บวก งานระหว่างทำต้นงวด หัก งานระหว่างทำปลายงวด	จำนวน	54	1	55
	ร้อยละ	98.18	1.82	100.00
3.3 ผลลัพธ์ที่ได้จากงบต้นทุนการผลิตคือ “ต้นทุนสินค้าสำเร็จรูป” ซึ่งจะโอนเข้าคลังสินค้าเพื่อรอขาย	จำนวน	18	37	55
	ร้อยละ	32.73	67.27	100.00
3.4 ต้นทุนสินค้าสำเร็จรูปจะแสดงในงบกำไรขาดทุน โดยนำไปรวมสินค้าคงเหลือต้นงวด	จำนวน	44	11	55
	ร้อยละ	80.00	20.00	100.00
3.5 ต้นทุนสินค้าสำเร็จรูปที่มีไว้เพื่อขาย คือ สินค้าสำเร็จรูป บวก สินค้าคงเหลือต้นปี หัก สินค้าคงเหลือปลายงวด	จำนวน	31	24	55
	ร้อยละ	56.36	43.64	100.00
3.6 สินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตเสร็จแล้วขายไม่หมด คือ สินค้าคงเหลือปลายงวดในงบแสดงฐานะทางการเงิน		34	21	55
		61.82	38.18	100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		65.46	34.54	100.00

จากตารางที่ 4.37 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องความหมายของต้นทุนการผลิต ข้อมูลในงบต้นทุนการผลิตและต้นทุนของสินค้าสำเร็จรูปที่ปรากฏในงบการเงิน ดังนี้

- ต้นทุนการผลิตประกอบด้วย วัสดุทางตรงเบิกใช้ ค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายการผลิตที่เกิดขึ้นในงวดบัญชีเดียวกัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.64 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.36

- ในงบต้นทุนการผลิต จะมีต้นทุนการผลิต บวก งานระหว่างทำต้นงวด หัก งานระหว่างทำปลายงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.18 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.82
- ผลลัพธ์ที่ได้จากงบต้นทุนการผลิตคือ “ต้นทุนสินค้าสำเร็จรูป” ซึ่งจะโอนเข้าคลังสินค้าเพื่อรอขาย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 และ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73
- ต้นทุนสินค้าสำเร็จรูปจะแสดงในงบกำไรขาดทุนโดยนำไปรวมสินค้าคงเหลือต้นงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00
- ต้นทุนสินค้าสำเร็จรูปที่มีไว้เพื่อขาย คือ สินค้าสำเร็จรูป บวก สินค้าคงเหลือต้นปี หัก สินค้าคง เหลือปลายงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64
- สินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตเสร็จแล้วขายไม่หมด คือ สินค้าคงเหลือปลายงวดในงบแสดงฐานะทางการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.82 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.18

ตารางที่ 4.38 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ เรื่องรูปแบบการผลิตและการคำนวณต้นทุนของสินค้า

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
4. รูปแบบของการผลิตและการคำนวณต้นทุนของสินค้า				
4.1 รูปแบบของการผลิต มี 2 แบบ คือ ต้นทุนงานสั่ง ทำและต้นทุนช่วง	จำนวน	31	24	55
	ร้อยละ	56.36	43.64	100.00
4.2 ต้นทุนงานสั่งทำ คือ การสะสมต้นทุนเฉพาะกลุ่ม งานที่ทำ เช่น กิจการผลิตเสื้อผ้า กิจการโรงพิมพ์	จำนวน	48	7	55
	ร้อยละ	87.27	12.73	100.00
4.3 ต้นทุนช่วง คือ การรวมต้นทุนของสินค้าที่ผลิต แบบต่อเนื่อง เช่น โรงกลั่นน้ำมัน โรงงานน้ำดื่ม	จำนวน	18	37	55
	ร้อยละ	32.73	67.27	100.00
4.4 ต้นทุนต่อหน่วยมีประโยชน์ในการกำหนดมูลค่า ของผลิตภัณฑ์ ช่วยในการเปรียบเทียบต้นทุนต่างงวด	จำนวน	24	31	55
	ร้อยละ	43.64	56.36	100.00
4.5 การคำนวณต้นทุนสินค้าที่ผลิตเสร็จจะทำในงวดที่ เกิดขึ้นจริงหลังจากวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี	จำนวน	40	15	55
	ร้อยละ	72.73	27.27	100.00
4.6 ระบบบัญชีต้นทุนปกติ จะนำต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง มาบันทึกพร้อมกับต้นทุนที่ประมาณการล่วงหน้า	จำนวน	16	39	55
	ร้อยละ	29.09	70.91	100.00
4.7 ระบบบัญชีต้นทุนมาตรฐาน จะกำหนดมาตรฐาน ไว้ล่วงหน้า ทั้งปริมาณการผลิตและจำนวนเงิน	จำนวน	38	17	55
	ร้อยละ	69.09	30.91	100.00
4.8 การเปรียบเทียบต้นทุนจริงกับต้นทุนมาตรฐาน เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน	จำนวน	53	2	55
	ร้อยละ	96.36	3.64	100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		60.91	39.09	100.00

จากตารางที่ 4.38 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องรูปแบบการผลิตและการคำนวณต้นทุนของสินค้า ดังนี้

- รูปแบบของการผลิต มี 2 แบบ คือ ต้นทุนงานสั่งทำและต้นทุนช่วง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

- ต้นทุนงานสั่งทำ คือ การสะสมต้นทุนเฉพาะกลุ่มงานที่ทำ เช่น กิจการผลิตเสื้อผ้า กิจการโรงพิมพ์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.27 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.73

- ต้นทุนช่วง คือ การรวมต้นทุนของสินค้าที่ผลิตแบบต่อเนื่อง เช่น โรงกลั่นน้ำมัน โรงงานน้ำดื่ม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73

- ต้นทุนต่อหน่วยมีประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ช่วยในการเปรียบเทียบต้นทุนต่างงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

- การคำนวณต้นทุนสินค้าที่ผลิตเสร็จจะทำในงวดที่เกิดขึ้นจริงหลังจากวันสิ้นรอบระยะ เวลาบัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 และ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27

- ระบบบัญชีต้นทุนปกติ จะนำต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงมาบันทึกพร้อมกับต้นทุนที่ประมาณการล่วงหน้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.91 และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.09

- ระบบบัญชีต้นทุนมาตรฐาน จะกำหนดมาตรฐานไว้ล่วงหน้า ทั้งปริมาณการผลิตและจำนวนเงินผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.09 และ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.91

- การเปรียบเทียบต้นทุนจริงกับต้นทุนมาตรฐานเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.36 และ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.64

ตารางที่ 4.39 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ เรื่องการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
5. เรื่องการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง				
5.1 การสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง เป็นการบันทึก ต้นทุนทุกรายการที่เกิดขึ้นไม่ต้องรอสิ้นงวดบัญชี	จำนวน	51	4	55
	ร้อยละ	92.73	7.27	100.00
5.2 เมื่อผลิตสินค้าสำเร็จจะมีการบันทึกเกี่ยวกับสินค้า สำเร็จรูปทันที	จำนวน	52	3	55
	ร้อยละ	94.55	5.45	100.00
5.3 เมื่อผลิตสินค้าเสร็จจะโอนต้นทุนจากบัญชีงาน ระหว่างทำหรือต้นทุนการผลิตเข้าสู่บัญชีสินค้า สำเร็จรูป	จำนวน	18	37	55
	ร้อยละ	32.73	67.27	100.00
5.4 การสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง ทำให้กิจการทราบ ถึงข้อมูลต้นทุนสินค้าสำเร็จรูปอยู่ตลอดเวลา	จำนวน	33	22	55
	ร้อยละ	60.00	40.00	100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		70.00	30.00	100.00

จากตารางที่ 4.39 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องเรื่องการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง ดังนี้

- การสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง เป็นการบันทึกต้นทุนทุกรายการที่เกิดขึ้นไม่ต้องรอสิ้นงวดบัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.73 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.27

- เมื่อผลิตสินค้าสำเร็จจะมีการบันทึกเกี่ยวกับสินค้าสำเร็จรูปทันที ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.55 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.45

- เมื่อผลิตสินค้าเสร็จจะโอนต้นทุนจากบัญชีงานระหว่างทำหรือต้นทุนการผลิตเข้าสู่บัญชีสินค้าสำเร็จรูป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73

- การสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง ทำให้กิจการทราบข้อมูลต้นทุนสินค้าสำเร็จรูปอยู่ตลอดเวลา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตารางที่ 4.40 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ เรื่องการคำนวณต้นทุนการผลิต ต้นทุนสินค้าขาย วัตถุดิบใช้ไป และวัสดุโรงงานใช้ไป

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
6. เรื่องการคำนวณต้นทุนการผลิต ต้นทุนสินค้าขาย วัตถุดิบใช้ไป และวัสดุโรงงานใช้ไป				
6.1 ต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป คือ ต้นทุนการผลิต บวก งานระหว่างทำต้นงวด หัก งานระหว่างทำปลายงวด	จำนวน ร้อยละ	37 67.27	18 32.73	55 100.00
6.2 ต้นทุนสินค้าขาย คือ สินค้าสำเร็จรูปคงเหลือต้นงวด บวก สินค้าที่ผลิตระหว่างงวด หัก สินค้าสำเร็จรูปคงเหลือต้น	จำนวน ร้อยละ	8 14.55	47 85.45	55 100.00
6.3 วัตถุดิบใช้ไป คือ วัตถุดิบคงเหลือต้นงวด บวก ซื้อวัตถุดิบระหว่างงวดหัก วัตถุดิบคงเหลือปลายงวด	จำนวน ร้อยละ	31 56.36	24 43.64	55 100.00
6.4 วัสดุโรงงานใช้ไป คือ วัสดุโรงงานคงเหลือต้นงวด บวก ซื้อวัสดุโรงงานระหว่างงวด หัก วัสดุโรงงานคงเหลือปลายงวด	จำนวน ร้อยละ	48 87.27	7 12.73	55 100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		56.36	43.64	100.00

จากตารางที่ 4.40 พบว่าจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการคำนวณต้นทุนการผลิต ต้นทุนสินค้าขาย วัตถุดิบใช้ไป และวัสดุโรงงานใช้ไป

- ต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูป คือ ต้นทุนการผลิต บวก งานระหว่างทำต้นงวด หัก งานระหว่างทำปลายงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73

- ต้นทุนสินค้าขายคือ สินค้าสำเร็จรูปคงเหลือต้นงวด บวก สินค้าที่ผลิตเสร็จระหว่างงวด หัก สินค้าสำเร็จรูปคงเหลือต้นงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.45 และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.55

- วัตถุดิบใช้ไป คือ วัตถุดิบคงเหลือต้นงวด บวก ซื้อวัตถุดิบระหว่างงวดหักวัตถุดิบคงเหลือปลายงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

- วัสดุโรงงานใช้ไป คือ วัสดุโรงงานคงเหลือต้นงวด บวก ซื้อวัสดุโรงงานระหว่างงวด หัก วัสดุโรงงานคงเหลือปลายงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.27 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.73

ตารางที่ 4.41 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ เรื่องแนวคิดในการบริหารวัตถุดิบ และการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
7. เรื่องแนวคิดในการบริหารวัตถุดิบ และการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบ				
7.1 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง และวัตถุดิบทางอ้อม	จำนวน	37	18	55
	ร้อยละ	67.27	32.73	100.00
7.2 วัตถุดิบทางตรง คือ วัตถุดิบที่เป็นส่วนประกอบหลัก ในกระบวนการผลิตจนเป็นสินค้าสำเร็จรูป สามารถคำนวณต้นทุนสินค้าแต่ละหน่วยได้	จำนวน	48	7	55
	ร้อยละ	87.27	12.73	100.00
7.3 วัตถุดิบทางอ้อม คือ วัตถุดิบที่มีใช้ส่วนประกอบหลักของการผลิตสินค้าและมีมูลค่าต่ำ	จำนวน	31	24	55
	ร้อยละ	56.36	43.64	100.00
7.4 การบริหารวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพต้องมีการวางระบบการควบคุมในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสม	จำนวน	8	47	55
	ร้อยละ	14.55	85.45	100.00
7.5 เอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน ได้แก่ ใบขอซื้อ ใบสั่งซื้อ ใบรับของหรือรายงานการตรวจรับวัตถุดิบรับรองคุณภาพการตรวจสอบ และหลักฐานส่งคืน	จำนวน	39	16	55
	ร้อยละ	70.91	29.09	100.00
7.6 ต้นทุนของวัตถุดิบเบิกใช้ คือ วัตถุดิบคงเหลือต้นงวด บวกซื้อสุทธิ หัก วัตถุดิบคงเหลือปลายงวด	จำนวน	34	21	55
	ร้อยละ	61.82	38.18	100.00
7.7 ซื้อวัตถุดิบสุทธิ คือ ซื้อระหว่างงวด บวก ค่าขนส่งเข้า หัก ส่งคืนและส่วนลดรับ	จำนวน	46	9	55
	ร้อยละ	83.64	16.36	100.00
7.8 การรายงานวัตถุดิบเพื่อการจัดการจะช่วยผู้บริหารวางแผน ตัดสินใจ และควบคุม อย่างมีประสิทธิภาพ	จำนวน	34	21	55
	ร้อยละ	61.82	38.18	100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		62.96	37.05	100.00

จากตารางที่ 4.41 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องแนวคิดในการบริหารวัตถุดิบ และการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบ ดังนี้

- วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรงและวัตถุดิบทางอ้อม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73

- วัตถุดิบทางตรง คือ วัตถุดิบที่เป็นส่วนประกอบหลักในการผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูป คำนวณต้นทุนสินค้าแต่ละหน่วยได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.27 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.73

- วัตถุดิบทางอ้อม คือ วัตถุดิบที่มีใช้ส่วนประกอบหลักของการผลิตสินค้าและมีมูลค่าต่ำ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

- การบริหารวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพจะต้องมีการวางแผนการควบคุมและจัดการในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.45 และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.55

- เอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน ได้แก่ ใบขอซื้อ ใบสั่งซื้อ ใบรับของ รายงานการตรวจรับ วัตถุดิบ ใบรับรองคุณภาพและหลักฐานส่งคืน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.91 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.09

- ต้นทุนของวัตถุดิบเบิกใช้ คือ วัตถุดิบคงเหลือต้นงวด บวกซื้อสุทธิ หัก วัตถุดิบคงเหลือปลายงวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.82 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.18

- ชื่อวัตถุดิบสุทธิ คือ ชื่อระหว่างงวด บวก ค่าขนส่งเข้า หัก ส่งคืนและส่วนลดรับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.64 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.36

- การรายงานวัตถุดิบเพื่อการจัดการจะช่วยผู้บริหาร วางแผน ตัดสินใจ และควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.82 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.18

ตารางที่ 4.42 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ เรื่องแนวคิดในการบริหารค่าแรงงาน และการคำนวณต้นทุนค่าแรงงาน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
8. เรื่องแนวคิดในการบริหารค่าแรงงาน และการคำนวณต้นทุนค่าแรงงาน				
8.1 ค่าแรงงานที่ใช้แปลงสภาพวัตถุดิบ ประกอบด้วย ค่าแรงงานทางตรง และค่าแรงงานทางอ้อม	จำนวน	40	15	55
	ร้อยละ	72.73	27.27	100.00
8.2 ค่าแรงงานทางตรง คือ ค่าจ้างแรงงานแปลง สภาพวัตถุดิบเป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น ค่าแรงพนักงาน แผนกผลิต ค่าแรงพนักงานควบคุมเครื่องจักร	จำนวน	30	25	55
	ร้อยละ	54.55	45.45	100.00
8.3 ค่าแรงงานทางอ้อม คือ ค่าจ้างแรงงานอื่นๆ ที่ มิได้ใช้ในการผลิตสินค้าโดยตรงเป็นส่วนหนึ่งของ ค่าใช้จ่ายการผลิต เช่น เงินเดือนพนักงานพัสดุ ค่ายาม ดูแลความปลอดภัย	จำนวน	38	17	55
	ร้อยละ	69.09	30.91	100.00
8.4 ค่าแรงงานตามชิ้นงาน คือ จำนวนชิ้นงานที่ทำได้ คุณ อัตราค่าแรงงานต่อชิ้น	จำนวน	18	37	55
	ร้อยละ	32.73	67.27	100.00
8.5 ค่าแรงงานตามชั่วโมงการทำงาน คือ จำนวน ชั่วโมงการทำงาน คุณ อัตราค่าแรงงานต่อชั่วโมง	จำนวน	47	8	55
	ร้อยละ	85.45	14.55	100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		62.91	37.09	100.00

จากตารางที่ 4.42 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องแนวคิดในการบริหารค่าแรงงาน และการคำนวณต้นทุนค่าแรงงาน ดังนี้

- ค่าแรงงานที่ใช้แปลงสภาพวัตถุดิบ ประกอบด้วย ค่าแรงงานทางตรง และค่าแรงงานทางอ้อม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27

- ค่าแรงงานทางตรง คือ ค่าจ้างแรงงานแปลงสภาพวัตถุดิบเป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น ค่าแรงพนักงานแผนกผลิต ค่าแรงพนักงานควบคุมเครื่องจักร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.55 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.45

- ค่าแรงงานทางอ้อม คือ ค่าจ้างแรงงานอื่นๆ ที่มิได้ใช้ในการผลิตสินค้าโดยตรงเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายการผลิต เช่น เงินเดือนพนักงานพัสดุ ค่ายามดูแลความปลอดภัย ผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.09 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.91

- ค่าแรงงานตามชิ้นงาน คือ จำนวนชิ้นงานที่ทำได้ คุณ อัตราค่าแรงงานต่อชิ้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73

- ค่าแรงงานตามชั่วโมงการทำงาน คือ จำนวนชั่วโมงการทำงาน คุณ อัตราค่าแรงงานต่อชั่วโมง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.45 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.55

ตารางที่ 4.43 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
9. เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์				
9.1 ค่าใช้จ่ายการผลิตตามพฤติกรรมจำแนกได้ 3 ประเภท คือ ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ และค่าใช้จ่ายการผลิตผสม(กึ่งผันแปร)	จำนวน ร้อยละ	47 85.45	8 14.55	55 100.00
9.2 ค่าใช้จ่ายการผลิต เช่น ค่าวัตถุดิบ ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าเช่าโรงงาน ค่าไฟฟ้า เป็นต้น	จำนวน ร้อยละ	37 67.27	18 32.73	55 100.00
9.3 การคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต คือ ค่าใช้จ่ายการผลิตทั้งหมดหาร จำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรง	จำนวน ร้อยละ	31 56.36	24 43.64	55 100.00
9.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตที่กำหนดล่วงหน้า คือ ช่วยให้ทราบต้นทุนผลิตภัณฑ์ในทันทีไม่ต้องรอถึงวันสิ้นงวดบัญชี	จำนวน ร้อยละ	48 87.27	7 12.73	55 100.00
9.5 วิธีการปันส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตมี 3 วิธี คือ วิธีการปันส่วนโดยตรง วิธีการปันส่วนเป็นขั้นๆ และวิธีการปันส่วนย้อนกลับ	จำนวน ร้อยละ	51 92.73	4 7.27	55 100.00
9.6 การควบคุมค่าใช้จ่ายการผลิต เพื่อฝ่ายบริหารสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลงได้ ทำให้กิจการมีต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและแข่งขันในตลาดได้	จำนวน ร้อยละ	33 60.00	22 40.00	55 100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		74.85	25.15	100.00

จากตารางที่ 4.43 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับ ความรู้ความเข้าใจเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ ดังนี้

- ค่าใช้จ่ายการผลิตตามพฤติกรรมจำแนกได้ 3 ประเภท คือ ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ และค่าใช้จ่ายการผลิตผสม(กึ่งผันแปร) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.45 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 8 ราย คิดเป็น ร้อยละ 14.55

- ค่าใช้จ่ายการผลิต เช่น ค่าวัตถุดิบทางอ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าเช่าโรงงาน ค่าไฟฟ้า เป็นต้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.27 และไม่มี ความรู้ความเข้าใจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.73

- การคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต คือ ค่าใช้จ่ายการผลิตทั้งหมด หาร จำนวนชั่วโมง แรงงานทางตรง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

- ประโยชน์ที่ได้รับจากอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตที่กำหนดล่วงหน้า คือ ช่วยให้ทราบต้นทุน ผลิตภัณฑ์ในทันทีไม่ต้องรอถึงวันสิ้นงวดบัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.27 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.73

- วิธีการปันส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตมี 3 วิธี คือ วิธีการปันส่วนโดยตรง วิธีการปันส่วนเป็นขั้นๆ และวิธีการปันส่วนย้อนกลับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 51 ราย คิด เป็นร้อยละ 92.73 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.27

- การควบคุมค่าใช้จ่ายการผลิต เพื่อฝ่ายบริหารสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลงได้ ทำให้ กิจกรรมมีต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและแข่งขันในตลาดได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความ รู้ ความเข้าใจ จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 22 ราย คิด เป็นร้อยละ 40.00

ตารางที่ 4.44 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ
เรื่องประโยชน์ของต้นทุนงานสั่งทำเพื่อการจัดการ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและ ต้นทุนเพื่อการจัดการ		ความรู้ความเข้าใจ		
		ตอบถูก	ตอบผิด	รวม
10. เรื่องประโยชน์ของการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำเพื่อการจัดการ				
10.1 ต้นทุนต่อหน่วยของสินค้าสำเร็จรูป คือ ต้นทุน การผลิตรวมของงานผลิต หาร จำนวนหน่วยของงาน ที่ผลิต	จำนวน ร้อยละ	24 43.64	31 56.36	55 100.00
10.2 วิธีการบันทึกต้นทุนวัตถุดิบทางตรง คือ การซื้อวัตถุดิบ การเบิกวัตถุดิบเพื่อใช้ในงานผลิต และการส่งคืนวัตถุดิบ เหลือใช้จากงานผลิต	จำนวน ร้อยละ	34 61.82	21 38.18	55 100.00
10.3 การส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าที่สั่งทำ คือ เดบิต ลูกหนี้ (เงินสด) เครดิต ขาย และ เดบิตต้นทุนขาย เครดิต สินค้าสำเร็จรูป	จำนวน ร้อยละ	46 83.64	9 16.36	55 100.00
10.4 เศษซาก คือ วัสดุที่เหลือจากกระบวนการผลิต กิจการอาจจะนำไปขายหรือนำไปลดต้นทุนการผลิต	จำนวน ร้อยละ	34 61.82	21 38.18	55 100.00
10.5 กิจการจะสามารถกำหนดราคาขายได้ เมื่อ ทราบต้นทุนการผลิตสินค้า และรับรู้รายได้จากการ ขายเศษซากในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	จำนวน ร้อยละ	39 70.91	16 29.09	55 100.00
รวมค่าเฉลี่ยร้อยละ		64.37	35.63	100.00

จากตารางที่ 4.44 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับ
ความรู้ความเข้าใจเรื่องประโยชน์ของต้นทุนงานสั่งทำเพื่อการจัดการ ดังนี้

- ต้นทุนต่อหน่วยของสินค้าสำเร็จรูป คือ ต้นทุนการผลิตรวมของงานผลิต หาร จำนวนหน่วย
ของงานที่ผลิต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ
56.36 และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.64

- วิธีการบันทึกต้นทุนวัตถุดิบทางตรง คือ การซื้อวัตถุดิบ การเบิกวัตถุดิบเพื่อใช้ในงานผลิต และการ
ส่งคืนวัตถุดิบเหลือใช้จากงานผลิต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 34 ราย
คิดเป็นร้อยละ 61.82 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.18

- การส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าที่สั่งทำ คือ เดบิตลูกหนี้ (เงินสด) เครดิต ขาย และ เดบิตต้นทุน ขาย เครดิต สินค้าสำเร็จรูป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.64 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.36

- เศษซาก คือ วัสดุที่เหลือจากกระบวนการผลิต กิจการอาจจะนำไปขายหรือนำไปลดต้นทุน การผลิต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.82 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.18

- กิจการจะสามารถกำหนดราคาขายได้ เมื่อทราบต้นทุนการผลิตสินค้า และรับรู้รายได้จากการขายเศษซากในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.91 และไม่มีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.09

ตารางที่ 4.45 แสดงผลรวมจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับ
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ		ระดับความรู้ความเข้าใจ					รวม	ค่าเฉลี่ย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1.การจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ	จำนวน ร้อยละ	11 20.00	12 21.82	-	20 36.36	12 21.82	55 100.00	74.80
2. การคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิตเพื่อต้นทุนผลิตภัณฑ์	จำนวน ร้อยละ	-	-	4 7.27	25 45.45	26 47.27	55 100.00	74.54
3. ความหมายของต้นทุนการผลิต งบต้นทุนการผลิตและสินค้าสำเร็จรูปในงบการเงิน	จำนวน ร้อยละ	-	15 27.27	-	15 27.27	25 45.45	55 100.00	65.46
4. รูปแบบของการผลิตและการคำนวณต้นทุนของสินค้า	จำนวน ร้อยละ	4 7.27	-	7 12.73	13 23.64	31 56.36	55 100.00	60.91
5. การสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง	จำนวน ร้อยละ	16 29.09	19 34.55	-	5 9.09	15 27.27	55 100.00	70.00
6. การคำนวณต้นทุนการผลิต ต้นทุนสินค้าขาย วัตถุดิบใช้ไป และวัสดุโรงงานใช้ไป	จำนวน ร้อยละ	4 7.27	22 40.00	-	17 30.91	12 21.82	55 100.00	56.36
7. แนวคิดในการบริหารวัตถุดิบ และการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบ	จำนวน ร้อยละ	30 54.55	12 21.82	-	13 23.64	-	55 100.00	62.96
8. แนวคิดการบริหาร และการคำนวณต้นทุนค่าแรงงาน	จำนวน ร้อยละ	40 72.73	14 25.45	-	1 1.82	-	55 100.00	62.91
9. แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตคิดเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์	จำนวน ร้อยละ	12 21.82	20 36.36	-	12 21.82	11 20.00	55 100.00	74.85
10. เรื่องประโยชน์ของการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำเพื่อการจัดการ	จำนวน ร้อยละ	25 45.45	25 45.45	5 9.09	-	-	55 100.00	64.37

จากตารางที่ 4.45 พบว่า จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ ดังนี้

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ อยู่ในระดับน้อย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุดเท่ากันจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.82 และ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.27 รองลงมามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.45 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.27 ตามลำดับ

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของต้นทุนการผลิต ข้อมูลในงบต้นทุนการผลิตและต้นทุนของสินค้าสำเร็จรูปที่ปรากฏในงบการเงิน อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากและระดับน้อย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 เท่ากัน

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของการผลิตและการคำนวณต้นทุนของสินค้า อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.36 รองลงมามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.64 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.73 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.27 ตามลำดับ

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.55 รองลงมามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.09 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนการผลิต ต้นทุนสินค้าขายวัตถุดิบ ทั่วไป และวัสดุโรงงานทั่วไป อยู่ในระดับมาก จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.91 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.82 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.27 ตามลำดับ

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดในการบริหารวัตถุดิบ และการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.64 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.82 ตามลำดับ

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดในการบริหารค่าแรงงาน และการคำนวณต้นทุนค่าแรงงาน อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.45 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.82 ตามลำดับ

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับน้อย จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.82 เท่ากัน และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

- ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องประโยชน์ของการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำเพื่อการจัดการ อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.45 เท่ากัน รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ

สรุป ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 66.72 ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.85 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ โดยมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.80 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.54 และ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 70.00 ตามลำดับ

การพัฒนาศักยภาพหลังจากการเรียนรู้เรื่องต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ

กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน สามารถจัดทำรายงานทางการเงินที่ได้พัฒนาขึ้นดังต่อไปนี้ ตัวอย่างของ กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย ที่ได้พัฒนามีการจัดทำแผนการเงิน โดยเริ่มบันทึกเงินทุนของกลุ่ม ณ วันเริ่มต้นในการประกอบกิจการ ดังนี้ เงินค่าหุ้นจำนวน 100 หุ้นๆ ละ 100 บาท รวมเป็นเงิน 10,000 บาท ข้อมูลของกิจการที่เกิดขึ้นระหว่างปี 2556 มีดังนี้:-

รายได้ของกลุ่ม: จากการจำหน่ายสินค้า $(2,070 \times 300) = 621,000$ บาทต่อปี

ค่าใช้จ่ายประจำเดือน ได้แก่ ค่าน้ำประปา 100 บาท ค่าไฟฟ้า 300 บาท

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

งบกำไรขาดทุน

สำหรับงวดสิ้นสุด วันที่ 31 ธันวาคม 2556

รายได้ของกลุ่ม: จากการจำหน่ายสินค้า $(2,070 \times 300)$	621,000
ต้นทุนการผลิตสินค้า (ต้นทุนผันแปร)	
ค่าวัตถุดิบทางตรง : ผ้าฝ้าย $(20,800 \times 12)$	249,600
ด้ายเย็บ- ด้ายโพ้ง (420×12)	5,040
ผ้าขาว $(1,500 \times 12)$	18,000
ค่ากระตุ้ม (472×12)	<u>5,664</u>
รวมค่าวัตถุดิบทางตรง	278,304
ค่าแรงงานทางตรง $(13,600 \times 12)$	163,200
ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ	<u>11,600</u>
รวมเป็นต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น	<u>453,104</u>
กำไรจากการดำเนินงาน	167,896
หัก	
ค่าน้ำประปา	1,200
ค่าไฟฟ้า	3,600
ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องจักร	2,400
ค่าเสื่อมราคาจักรเย็บผ้า 3 เครื่อง	<u>9,000</u>
กำไรจากการดำเนินงาน	<u>151,696</u>

4.5 ส่วนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค โอกาส และข้อเสนอแนะ เพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP

ปัญหา อุปสรรค โอกาส และข้อเสนอแนะ เพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่พบจากการสัมภาษณ์ คือ กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นจากการดำเนินงานและคำนวณต้นทุนการผลิต ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือธรรมชาติ ได้รับคัดสรรระดับ 4 ดาว มีการเสนอเรื่องราวตรงประเด็น ปัญหาตามการพิจารณาของกรรมการคัดสรรระดับดาว ได้แก่

1. เรื่องสีย้อมผ้า เนื่องจากเป็นสีธรรมชาติจึงสีตก สีซีดเร็ว โดยเฉพาะผ้าลินิน
2. เรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเก็บข้อมูลและนำมาปฏิบัติงานด้านบริหารจัดการ

แนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาศักยภาพเรื่องสีย้อมผ้า

เนื่องจากเป็นสีธรรมชาติจึงสีตก สีซีดเร็ว โดยเฉพาะผ้าลินิน การย้อมสีธรรมชาติ เป็นทางเลือกเพื่อสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 4-7 แสดงการย้อมผ้าสีธรรมชาติ : ทางเลือกเพื่อสิ่งแวดล้อม

สีธรรมชาติคือ สีที่สกัดได้จากวัตถุดิบที่มาจาก พืช สัตว์ และแร่ธาตุต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากกระบวนการตามธรรมชาติ แหล่งวัตถุดิบของสีธรรมชาติสามารถหาได้จากต้นไม้ ใบไม้ และจากบางส่วนของสัตว์หลายชนิด สามารถให้สีสันทตามที่ต้องการและด้วยกรรมวิธีการผลิตที่แตกต่างกันทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีความสวยงามและสีสันทที่หลากหลาย สีย้อมผ้าทำได้จากแหล่งวัตถุดิบธรรมชาติที่มักนำมาใช้คือ พืช สัตว์และแร่ธาตุที่มีอยู่ในแต่ละท้องถิ่น ตามตารางที่ 4.25 ดังนี้

ตารางที่ 4.46 แสดงแหล่งวัตถุดิบของการทำสีธรรมชาติที่นิยมนำมาใช้ในการย้อมสีผ้า

แหล่งวัตถุดิบของสีธรรมชาติ	ส่วนที่ให้สี	สีที่ได้
มะเกลือ	ผล	สีดำ เทา
เพกา	เปลือก	เขียวอ่อน เขียวขี้ม้า
ฝาง	แก่น ราก ฝัก	บานเย็น ชมพู แดงเลือดหมู สีเหลือง
ประดู่	เปลือก แก่น	ม่วง แดงน้ำตาล
เข/แกแล	แก่นไม้ (เนื้อไม้)	เหลือง
ครั่ง (แมลง)	ตัว	แดง
หว่า	ผล	ม่วงอ่อน
คราม	ใบ	น้ำเงิน
ดอกคำฝอย	ดอก	แดง
ห้อม	ใบ	น้ำเงิน
มังคุด	เปลือกของผล ใบ	ชมพู ส้ม
คำเงาะ	เมล็ด	แดงส้ม แดงน้ำตาล ส้ม

วัสดุแต่ละชนิดที่นำสกัดทำสีย้อมผ้าจากธรรมชาติ มีการติดสีและความคงทนต่อการขัดถูหรือแสงไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบภายในของพืชและเส้นใยของผ้าที่นำมาใช้ย้อม จึงมีการใช้สารประกอบต่างๆ มาเป็นตัวช่วยในการทำให้เส้นใยดูดซับสีให้สีเกาะเส้นใยได้แน่นขึ้น มีความทนทานต่อแสง และการขัดถูเพิ่มขึ้น ซึ่งเรียกว่า สารช่วยย้อมและสารช่วยให้สีติด สารเหล่านี้นอกจากจะเป็นตัวจับย้อมสีและเพิ่มการติดสีในเส้นใยแล้วยังช่วยเปลี่ยนเฉดสีให้เข้มจาง หรือสดใส สว่างขึ้นได้ สารช่วยย้อมหรือกระตุ้นสีธรรมชาติ ที่นิยมใช้กันได้แก่ น้ำปูนใส น้ำด่าง(น้ำขี้เถ้า) กรด(น้ำมะนาว น้ำมะขามเปียก น้ำใบ/ฝักส้มป่อย) น้ำบาดาล น้ำโคลน(บ่อที่มีน้ำขังตลอดปี) ส่วนสารช่วยให้สีติดได้แก่ สารฟาด(พืชที่มีรสฝาดและขม) โปรตีนจากน้ำถั่วเหลืองและเกลือแกง เป็นต้น ปัจจุบันมีการส่งเสริมให้ใช้วัสดุจากธรรมชาติกันมากขึ้น เพราะผลิตภัณฑ์ที่ได้จากธรรมชาติรวมทั้งกระบวนการที่ได้มานั้นส่งผลกระทบท่อสิ่งแวดล้อมน้อยมาก ความสนใจในการใช้สีจากวัสดุธรรมชาติในการย้อมผ้าเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยต่างๆ คือ การย้อมสีธรรมชาติไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของปริมาณสารให้สีในวัตถุดิบซึ่งมีน้อย ทำให้ย้อมได้สีไม่เข้มหรือต้องใช้ วัตถุดิบปริมาณมาก ไม่สามารถผลิตได้คราวละมากๆ และไม่สามารถผลิตสีได้คงที่ตามที่ตลาดต้องการ ทั้งสีสามารถชี้จุดจางและมีความคงทนต่อแสงต่ำเพราะคุณภาพการย้อมสีธรรมชาติขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการที่ควบคุมได้ยาก

การย้อมสีให้เหมือนเดิมทุกครั้งจึงทำได้ยาก (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, 2556) http://www.ist.cmu.ac.th/cotton/naturalColor_Human.php?subnav=3

กลุ่มที่ 2 มิตเปี้ยกโบวี

ด้านข้อมูลด้านต้นทุน ได้แก่ วัตถุดิบ ใบมีดไม่มีปัญหา มีปัญหาเรื่องของไม้ทำด้าม เป็นไม้เนื้อแข็ง (คว่ำดำ) โดยเมื่อ มีคำสั่งซื้อ (order) จากลูกค้าแต่ขาดอุปกรณ์ในด้านวัตถุดิบโดยผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ต้อง สั่งซื้อจากจังหวัดสุรินทร์และประเทศกัมพูชา (เขมร) เนื่องจากต้องการไม้ชิ้นใหญ่แต่กลับได้ไม้ ชิ้นเล็ก จึงต้องใช้วิธีดำเนินการทำวัตถุดิบประเภทอื่นทดแทน เช่น ไม้ร้านเจียงดินเซรามิค ซึ่งมีช่างที่ชำนาญ ผลิตใช้ผ้าทำเป็นเรซิน ไม้ก้ำ ซึ่งสามารถทำลวดลายได้ แต่มีอันตรายต่อผู้จัดทำ เพราะเป็นใยแก้ว ทั้งนี้ สิ่งที่ต้องการคือ สมุดบันทึกรายชื่อลูกค้า เพราะปกติทำด้วยมือ อยากรใช้คอมพิวเตอร์ โดยจะเก็บข้อมูลลูกค้า 2-3 ปีมา โดยจะต้องมี วันที่ เดือน ปี พ.ศ. ชื่อ ที่อยู่ ของบริษัทของผู้ซื้อ ประวัติการจำหน่าย ลักษณะสินค้า ราคาต้นทุนผลิตภัณฑ์และราคาขายต่อครั้ง

แนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาศักยภาพเรื่องสมุดบันทึกข้อมูลต้นทุนและลูกค้า โดยใช้โปรแกรม Excel

แนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาศักยภาพเรื่องสมุดบันทึกข้อมูลต้นทุนและลูกค้า โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ช่วยคำนวณต้นทุนการผลิตและยอดขายโดยจัดทำคู่มือการใช้งานโปรแกรม (ดูภาคผนวก ก) เพื่อประยุกต์ใช้งานในการคำนวณหาต้นทุนการผลิต ประกอบด้วย วัตถุดิบตรง ค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายการผลิต โดยการใส่ข้อมูลเซลล์ของเวิร์กชีต (work sheet) ใส่ค่าตัวเลข และสูตรทางคณิต ศาสตร์ ตัวอย่างการแสดงข้อมูลของกลุ่มที่ 2 มิตเปี้ยกโบวี

โดยกำหนดให้ สัญลักษณ์ตัวอักษร A D แทนผลิตภัณฑ์ 4 ประเภท ดังนี้

A	หมายถึง	มิตพับ ขนาด 3 นิ้ว
B	หมายถึง	มิตโบวี ขนาด 10 นิ้ว
C	หมายถึง	มิตดาบไทยล้านนา เหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว
D	หมายถึง	มิตดาบไทยล้านนา เหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว

ตารางที่ 4.47 แสดงแถบชื่อไฟล์เกี่ยวกับสินค้า ลูกค้า ขายเป็นปีที่ 1 ปีที่ 3 และสรุปยอดขาย

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	ชื่อ					จำนวน				
2	ผลิตภัณฑ์	เลขที่	วันเริ่มผลิต	วันเสร็จ	รายละเอียด	หน่วย	ต้นทุนรวม	ต้นทุน	ราคา	กำไร
3	รหัส	งาน				ผลิต	ต่อหน่วย	ต่อหน่วย	ขายต่อ	ขั้นต้นต่อ
									หน่วย	หน่วย
4	A	0001	1 ก.ย. 55	20 มี.ค. 56	นาย ก.	55	45,176.17	821.38	5,500.00	4,678.62
5	B	0002	10 ต.ค. 56	10 พ.ย. 56	นาย ข.	58	94,557.60	1,630.30	8,500.00	6,869.70
6	C	0003	1 พ.ย. 56	1 ส.ค. 57	นาย ค.	30	64,564.28	2,152.14	15,000.00	12,847.86
7	D	0004	15 ต.ค. 57	15 ก.ย. 58	นาย ง.	23	189,090.95	8,221.95	35,000.00	26,778.65
8							0.00	0.00		0.00
9							0.00	0.00		0.00
รวม										

ตารางที่ 4.48 แสดงต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	
1	ชื่อ	ต้นทุนวัตถุดิบ																						
2	ผลิตภัณฑ์	วัตถุดิบ 1					วัตถุดิบ 2					วัตถุดิบ 3					รวม							
3	รหัส	ชื่อ	ปริมาณ	๑	๒	รวม	ชื่อ	ปริมาณ	๑	๒	รวม	ชื่อ	ปริมาณ	๑	๒	รวม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	
4	A	เหล็กคาร์บอน	1	200		200.00	เหล็กวาง	1	300		300.00	ทองเหลือง	1	100		100.00							600.00	
5	B	เหล็กคาร์บอน	1	400		400.00	เหล็กวาง	1	500		500.00	ทองเหลือง	1	250		250.00							1,150.00	
6	C	เหล็กญี่ปุ่น	1	700		700.00	ไม้	1	300		300.00	นาก	1	250		250.00							1,250.00	
7	D	เหล็กคาร์บอน	1	2000		2,000.00	ไม้	1	300		300.00	นาก	1	250		250.00							2,550.00	
8						0.00					0.00					0.00							0.00	
9						0.00					0.00					0.00							0.00	
รวม																								

ตารางที่ 4.49 แสดงต้นทุนค่าแรงงานและต้นทุนขั้นต้น

	A	X	Y	Z	AA
1	ชื่อ	ต้นทุนค่าแรงงาน			รวม
2	ผลิตภัณฑ์				
3	รหัส	จำนวน	๑	รวม	ต้นทุนขั้นต้น
4	A	55.00	700	38,500.00	39,100.00
5	B	58.00	1,500	87,000.00	88,150.00
6	C	30.00	2,000	60,000.00	61,250.00
7	D	23.00	8,000	184,000.00	186,550.00
8					๐
9					๐
10					๐
รวม					

ตารางที่ 4.50 แสดงค่าใช้จ่ายการผลิต ต้นทุนการผลิตและต้นทุนต่อหน่วย

	A	AB	AC	AD
1	ชื่อ	ค่าใช้จ่าย		
2	ผลิตภัณฑ์	การผลิต	ต้นทุนผลิต	ต้นทุน
3	ท์		รวม	ต่อหน่วย
4	A	6,076.17	45,176.17	182.138
5	B	6,407.60	94,557.60	1,630.30
6	C	3,314.28	64,564.28	2,152.14
7	D	2,540.95	189,090.95	8,221.35
8		0.00	-	0.00
9		0.00	-	0.00
10	รวม	รวม	รวม	รวม

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่และค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร

	A	B	C	D	E
2		ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่	จำนวนเงิน	รวม	
3		ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร/อุปกรณ์ใช้ในการ	16,320.00		
4		ค่าเสื่อมราคายานพาหนะ	90,000.00		
5		ค่า...			
6		ค่า...		106,320.00	
7		จำนวนหน่วยผลิตโดยประมาณ		166.00	หน่วย
8		ค่าใช้จ่ายผลิตคงที่ต่อหน่วยต่อปี		640.48	บาท/ปี
9		ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ต่อหน่วยต่อเดือน		53.37	บาท/เดือน
10					
11		ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร	จำนวนเงิน	รวม	
12		ค่ากระดาษสาเขียนแบบ	120.00		
13		ค่ากระดาษทรายสายพาน	7,200.00		
14		ค่ากระดาษทรายแผ่น	5,880.00		
15		ค่ากระดาษทรายแดง	17,100.00		
16		ค่ากระดาษขาว	1,500.00		
17		ค่าแอสบนเลส	4,200.00		
18		ค่าหินเจียรเหล็ก	3,348.00		
19		ค่าไฟฟ้า	14,400.00		
20		ค่าเช่าอาคาร	60,000.00		
21		ค่า...			
22		ค่า...		113,748.00	
23		จำนวนหน่วยผลิต		166.00	หน่วย
24		ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อหน่วยต่อปี		685.23	บาท/ปี
25		ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อหน่วยต่อเดือน		57.10	บาท/เดือน
26					

ตารางที่ 4.52 แสดงรายชื่อลูกค้า

	B	C	D	E	F
2	รหัสลูกค้า	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	tel	วันผลิต - วันหมดอายุ
3	0001	นาย ก	จังหวัดเชียงใหม่	053-13-2255	1 ก.ย. 55 - 20 มี.ค. 56
4	0002	นาย ข	สหรัฐอเมริกา	008-181-8770-5623	10 ต.ค. 56 - 10 พ.ย. 56
5	0003	นาย ค	จังหวัดเชียงราย	053-24-8604	1 พ.ย. 56 - 1 ส.ค. 57
6	0004	นาย ง	กรุงเทพมหานคร	02-2211-2141	15 ธ.ค. 57 - 15 ก.ย. 58
7					

ตารางที่ 4.53 แสดงการขายและยอดขายรวม (หน่วย: บาท)

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L
2	ชื่อผลิตภัณฑ์	เลขที่งาน	วันที่สั่งซื้อ	วันเริ่มผลิต	วันผลิตเสร็จ	วันที่ส่งสินค้า			ชื่อลูกค้า	จำนวน หน่วย ผลิต	ราคา ขายต่อ หน่วย	ยอดขาย รวม (บาท)
3						วันที่	เดือน	ปี				
4	A	0001	24 ส.ค. 55	1 ก.ย. 55	20 มี.ค. 56	25	มี.ค.	2556	นาย ก.	55	5,500.00	302,500.00
5	B	0002	2 ต.ค. 56	10 ต.ค. 56	10 พ.ย. 56	17	พ.ย.	2556	นาย ข.	58	8,500.00	493,000.00
6	C	0003	25 ต.ค. 56	1 พ.ย. 56	1 ส.ค. 57	16	ส.ค.	2557	นาย ค.	30	15,000.00	450,000.00
7	D	0004	7 ธ.ค. 57	15 ธ.ค. 57	15 ก.ย. 58	22	ก.ย.	2558	นาย ง.	23	35,000.00	805,000.00
8												

ตารางที่ 4.54 แสดงสรุปยอดขายต่อปี

	B	C	D	E
1	เดือน	2556	2557	2558
2	มกราคม	-	-	-
3	กุมภาพันธ์	-	-	-
4	มีนาคม	302,500.00	-	-
5	เมษายน	-	-	-
6	พฤษภาคม	-	-	-
7	มิถุนายน	-	-	-
8	กรกฎาคม	-	-	-
9	สิงหาคม	-	450,000.00	-
10	กันยายน	-	-	805,000.00
11	ตุลาคม	-	-	-
12	พฤศจิกายน	493,000.00	-	-
13	ธันวาคม	-	-	-
14	รวม	795,500.00	450,000.00	805,000.00

หมายเหตุ: สมมติให้มีคำสั่งซื้อสินค้ามี 4 ราย และสินค้า 4 ชนิดและการขายสินค้าเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว

กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

พบปัญหาด้านต่างๆ 8 ประเด็น คือ

1. ขาดแคลนแรงงานในการผลิต โดยเฉพาะช่างฝีมือ
2. เคยเป็นวิทยากรที่ศูนย์อุตสาหกรรม คนเรียนไม่สนใจ โดยผู้เข้าอบรมเพศชายสนใจเรียนรู้วิธีการเป่าแก้วน้อยกว่าผู้เข้าอบรมเพศหญิง
3. อุปสรรคการผลิต คือ แท่งแก้วหาได้ยาก เนื่องจากไม่มีจำหน่ายในจังหวัดเชียงใหม่ ต้องหาซื้อจากต่างประเทศ เช่น ประเทศ สหรัฐอเมริกา และประเทศจีน เป็นต้น ทำให้ต้องจ่ายต้นทุนค่าขนส่งเข้า
4. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตมีอายุการใช้งานระยะสั้น คือ ประมาณ 1 ปี เช่น หัวเป่าลมโดยใช้แก๊ส 2 หัว
5. การได้รับคำสั่งซื้อส่วนใหญ่เป็นงานชิ้นเล็ก ซึ่งทางกลุ่มต้องการผลิตงานชิ้นใหญ่
6. มีคู่แข่งมากมายในตลาดภายนอก เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูงเมื่อเปรียบเทียบกับตลาดจตุจักร กรุงเทพมหานครซึ่งมีต้นทุนต่ำกว่า
7. สถานที่การผลิตค่อนข้างเล็ก ต้องการหาแหล่งผลิตโรงงานและสถานที่จำหน่าย
8. ต้องการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดคุยกับลูกค้าได้

แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องหาแหล่งวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิต

แนวทางที่สามารถทำได้สำหรับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ เนื่องจากมีต้นทุนการซื้อวัตถุดิบสูงเพราะต้องสั่งซื้อจากต่างจังหวัด จำเป็นต้องหาแหล่งวัตถุดิบที่ถูกกว่า ซึ่งจะต้องคำนึงถึงคุณภาพและมีราคาต่ำ คือ ควรใช้เศษวัสดุแก้วที่ใช้งานแล้วนำกลับมาหลอมรวมเป็นแท่งแก้วใหม่ (re-use) รวมทั้งการนำของที่ใช้แล้วทั้งมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง (recycle)

กลุ่มที่ 4 ชุมเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน)

มีปัญหาด้านแรงงาน ที่ต้องการทำการผลิตมีไม่เพียงพอ เนื่องจากขาดช่างตัดเย็บเสื้อผ้า มีไม่เพียงพอต่อกำลังการผลิตของลูกค้าที่ต้องการ ประเด็นที่สำคัญคือขาดฝีมือแรงงาน

แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหา เรื่องการขาดแคลนแรงงาน

แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหา กลุ่มชุมเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน) เรื่องการขาดแคลนแรงงาน คือ

1. ควรตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้ในการสอนเย็บเสื้อผ้าเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน) เพื่อจะได้มีผู้สนใจเข้ารับการอบรมและเรียนรู้วิธีการตัดเย็บเสื้อผ้า จะทำให้ได้แรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้านและสามารถได้จำนวนผลิตภัณฑ์มากขึ้น ส่งผลให้มียอดขายเพิ่มมากขึ้น

2. ควรศึกษาแนวทางการคำนวณต้นทุนที่อาจเกิดขึ้นหรือประมาณการต้นทุนไว้ล่วงหน้าที่ต้องการขายสินค้าออนไลน์จะอย่างไร เพราะเป็นการผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้าและอาจจะจำหน่ายไม่ทันความต้องการซื้อของลูกค้า

กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

มีปัญหาด้านแรงงาน โดยทางกลุ่มสามารถจ่ายค่าแรงงานวันละ 300 บาทได้ แต่เนื่องจากการผลิตผ้าฝ้ายทอมือมีราคาค่อนข้างสูง การจ้างแรงงานคิดเป็นรายชิ้น เช่น เมตรละ 80 120 บาทมีความต้องการด้านภาษาอังกฤษและการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ส่วนด้านตลาดไม่มีปัญหา เนื่องจากได้จำหน่ายที่ห้างโลตัส (Lotus) ตลาดค้าเหียง และได้รับเชิงไหมแบรด ทำให้สินค้าเป็นที่ต้องการของลูกค้าและร้านค้ายินยอมให้ตั้งจำหน่ายได้ทั่วไปเพราะเป็นสินค้าที่มีคุณภาพระดับหนึ่ง

แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหา เรื่องการใช้ต้นทุนเพื่อการจัดการ

แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหา เรื่องการใช้ต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มสไบทอง(ผ้าพื้นเมือง) ได้แก่

1. การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ แสดงยอดขายในแต่ละเดือน เพื่อเปรียบเทียบปี 2555 ปี และปี 2556 คาคการณ์อนาคต 2557 และ 2558
2. ข้อมูลต้นทุนจะแสดงอย่างละเอียดเพื่อวิเคราะห์วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ใช้วิธีการคำนวณต้นทุนการผลิตต่อหน่วย นำมากำหนดการตั้งราคาขายและจำหน่ายต่อไป
3. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับยอดขาย สามารถสร้างรูปแบบ Model ได้ ในสินค้าแต่ละชนิด เพื่อพยากรณ์ได้ในอนาคต

กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า

มีปัญหาด้านตลาด ต้องการสร้างรายได้เพิ่ม แต่ทราบดีว่าต้นทุนจะเพิ่มขึ้นเช่นกัน

แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตสูง

แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาของกลุ่มบ้านขนมคุณเป้าเรื่องต้นทุนการผลิตสูงคือ

1. จะต้องหาทางลดต้นทุนการผลิตโดยเฉพาะต้นทุนผันแปรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรง เพื่อเพิ่มยอดขายให้มากขึ้น
2. พิจารณาโครงสร้างต้นทุนการผลิตและวิเคราะห์การเพิ่มยอดขายสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องทราบ คือ มีผลิตภัณฑ์ประเภท เพื่อปันส่วนต้นทุนในกระบวนการอย่างเหมาะสมและถูกต้อง

4.6 ส่วนที่ 6 วิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

สรุปจากผลการศึกษา แนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

1.โครงสร้างการดำเนินงานควรเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ เจริญญิก และ กรรมการ

1.1 โครงสร้างการดำเนินงานของ 4 กลุ่ม มีลักษณะที่เหมาะสมและคล้ายคลึงกัน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 วิชาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย กลุ่มที่ 2 มิดเปียกโบว์ กลุ่มที่ 3 วิชาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ และกลุ่มที่ 4 ชุตเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน)

1.2 โครงสร้างการดำเนินงานมีลักษณะแตกต่างกัน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) และ กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า

- กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน 2 คน เลขานุการ เจริญญิก และ กรรมการ

- กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า ประกอบด้วย ประธาน และสมาชิก ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มควรมีการปรับปรุงโครงสร้างให้ถูกต้องเหมาะสมกับกลุ่มอื่นๆ

2. พัฒนาศักยภาพด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการจัดทำโปรแกรม Excel เกี่ยวกับข้อมูลด้านต้นทุนงานสั่งทำ และบันทึกรายการเกี่ยวกับบัญชีลูกค้า

3. การเข้าเป็นสมาชิกผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับผลประโยชน์ต่อกิจการของกลุ่มดังต่อไปนี้

3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต้นทุนการผลิต

3.2 ด้านการนำความรู้เรื่องต้นทุนมาตั้งราคาจำหน่ายสินค้า

3.3 ด้านการส่งเสริมการขายและช่องทางการจำหน่าย เช่น ได้ร่วมจัดงานแสดงสินค้า ศูนย์อุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ และเมืองทองธานี กรุงเทพมหานคร

3.4 ด้านการเข้าสู่กระบวนการได้รับคัดสรรระดับดาวระดับที่สูงขึ้น

3.5 ด้านการวางแผนทางการเงินและการจัดทำบัญชีและบันทึกบัญชีต้นทุนโดยใช้สมุดบันทึก เช่น เอกสารใดที่ใช้เป็นหลักฐานในการบันทึกบัญชี ได้แก่ ใบเสร็จรับเงิน ใบสำคัญจ่าย ใบ

บันทึกเวลาทำงาน มีการออกใบเสร็จรับเงิน ทุกครั้งที่ได้ขายสินค้า โดยกำหนดหน้าที่ผู้ออกใบเสร็จรับเงิน คือ ผู้รับเงินค่าขาย และผู้มีหน้าที่จัดทำใบส่งของ คือ ผู้รับเงินค่าขาย

3.6 มีการจัดทำบัญชี สมุดบัญชีที่ใช้ ได้แก่ สมุดบัญชีรายรับ สมุดบัญชีรายจ่าย สมุดบันทึกการทำงานของสมาชิก สมุดบันทึกการรับงานจากสมาชิก สมุดบันทึกลูกหนี้สมุดบันทึกสินค้า และสมุดบันทึกสินทรัพย์ของกลุ่ม ในการจัดทำบัญชี มีการตรวจสอบ ยอดรายรับรายจ่าย ทุกครั้ง และนำยอดรวมรายรับรายจ่าย มาจัดทำรายงาน

3.7 มีการบันทึกรายการในสมุดบัญชี ทันทีที่มีรายการค้าเกิดขึ้น รวบรวมรายการบันทึกสัปดาห์ละครั้ง และรวบรวมรายการ บันทึกเดือนละครั้ง การเก็บเอกสารประกอบการบันทึกบัญชี ได้เก็บไว้รวมกันในกล่อง เก็บรวบรวมในแฟ้ม และแยกเก็บตามประเภทของเอกสาร

3.8 จัดให้มีการประชุมทุกกลุ่มอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อแจ้งให้สมาชิกทราบเกี่ยวกับเรื่อง สินค้าที่ขาย ต้นทุนการผลิต รายได้ และกำไรหรือขาดทุนของกลุ่ม จากรายงานทางการเงิน สินค้าที่มียอดจำหน่ายสูงสุดและต่ำสุดในกลุ่ม

3.9 จัดให้มีการวางแผนและการควบคุมสินค้าคงเหลือ โดยจดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการรับ-จ่าย สินค้าไว้ ด้วยสมุดบันทึกช่วยจำ มีการตรวจนับสินค้าคงเหลือ เมื่อมีการเบิกสินค้าคงเหลือไปขายให้ออกใบเบิกสินค้า และมีเอกสารประกอบการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนและบัญชีทุกรายการ

วิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

1. ประเด็นด้านการจัดการปัจจัยการผลิต ด้านการจัดการปัจจัยผลิต มีการเก็บรวบรวมข้อมูลการผลิต และจำหน่ายของกลุ่มแล้วนำมาวิเคราะห์ตลาดก่อนทำการวางแผนการผลิต เพื่อให้มีสินค้าเพียงพอต่อการจำหน่าย ไม่ผลิตสินค้าเพื่อกักตุนไว้ เพราะไม่มีเงินทุนเพียงพอ เป็นการจัดการกับปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ นำปัจจัยการผลิตที่มีอยู่อย่างจำกัดและที่ขาดแคลนไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในที่เกี่ยวข้อง

1.1 ปัญหาการจัดระบบการผลิต จะผลิตอะไร จำนวนเท่าใด ควรจัดการผลิตอย่างไรและปัญหาว่าสินค้าที่ผลิตขึ้นมา ควรจำหน่ายให้กับใคร

1.2 ปัญหาวิธีการเลือกผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุดเพื่อให้เกิดรายได้สูงสุด

รวมทั้งมีการควบคุมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพอยู่เสมอ ทำให้ผลิตภัณฑ์บางชนิดได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

2. ประเด็นด้านเครือข่ายการเรียนรู้ การจัดการและการดำเนินงานกลุ่มเมื่อประสบปัญหาทางกลุ่มสามารถปรึกษาเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองป่าครั่งและเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน โดยหน่วยงานของรัฐบาลมีบทบาทหรือมีมาตรการในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือกลุ่ม

เพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP และเพิ่มโอกาสในการเข้าสู่ วิสาหกิจชุมชน ด้วยการกำหนดช่วงเวลาในการส่งชิ้นงานของกลุ่มเข้าร่วมคัดสรรระดับดาวผลิตภัณฑ์ชุมชน เนื่องจากต้นทุนการสั่งซื้อวัตถุดิบเป็นต้นทุนคุณภาพ จึงต้องเปรียบเทียบ ไม้ และผ้า ในกระบวนการผลิตต้องการบุคคลที่มีความชำนาญ มีต้นทุนค่าขนส่งที่สูงควรใช้วิธีคำนวณข้อมูลต้นทุนด้วยโปรแกรม Microsoft Excel

3. ประเด็นด้านการเงินและงบประมาณ ประธานและคณะกรรมการถือเป็นฝ่ายจัดการ มีหน้าที่บริหารกิจการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การผลิตสินค้าจำหน่ายจะต้องจัดทำรายงานทางการเงินเพื่อคำนวณหาต้นทุนการผลิต เพื่อรวบรวมข้อมูลรายได้ ต้นทุนสินค้าขาย และกำไรหรือขาดทุน สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการบริหาร เพิ่มประสิทธิภาพ จัดทำงบประมาณและวางแผนกำไรได้ต่อไป

4. ประเด็นด้านการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้ประกอบการ สมาชิกและชุมชน ปัจจุบันได้มีการจำแนกต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเสร็จและที่ขายในแต่ละงวด กิจกรรมผลิตสินค้าจะมีรายงานต้นทุนการผลิตเพิ่มเติมซึ่งเป็นงบประมาณงบกำไรขาดทุน ทุกกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนควรมีรูปแบบการผลิต วิธีการสะสมต้นทุนของสินค้า เช่น แบบเป็นงวด (Periodic Cost) และ แบบต่อเนื่อง (Perpetual Cost) จะช่วยให้เห็นภาพกระบวนการผลิตและบัญชีในระหว่างงวดและตอนสิ้นงวดได้ชัดเจนมากขึ้น

5. ประเด็นด้านการส่งเสริมอาชีพ ลักษณะสำคัญของระบบและวงจรบัญชีต้นทุนงานสั่งทำจะแยกงานผลิตต่างๆ และคิดต้นทุนเข้ากับงานผลิตแต่ละงานโดยมีบัตรต้นทุนงานเป็นที่แสดงรายละเอียดของต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นสำหรับแต่ละงาน ทั้งนี้วงจรบัญชีต้นทุนงานสั่งทำจะบันทึกต้นทุนการผลิตในบัตรต้นทุนงานและบันทึกยอดรวมในบัญชีคุมงานระหว่างทำ สินค้าที่ผลิตเสร็จจะโอนจากงานระหว่างทำไปเป็นสินค้าสำเร็จรูปและจะบันทึกต้นทุนสินค้าขายเมื่อขายสินค้าหน่วยนั้นไป ในการผลิตปกติอาจเกิดสินค้าเสีย สินค้ามีตำหนิ อาจเกิดเศษซากและของสิ้นเปลืองเกิดขึ้นได้ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนจำเป็นต้องมีระบบการบันทึกต้นทุนเพื่อการจัดการที่ดี

6. ประเด็นด้านการตลาด การกำหนดราคาส่งผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่าย ฝ่ายบริหารจะต้องใช้ข้อมูล ด้านวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายการผลิต สำหรับค่าใช้จ่ายการผลิตคิดเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ได้ถูกต้องและรวดเร็ว จึงมีการใช้อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรร หรือค่าใช้จ่ายการผลิตคิดเข้างาน เพื่อใช้ในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ในด้านการตลาดมีกลยุทธ์เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถจำหน่ายได้โดยการรักษาคุณภาพสม่ำเสมอ และแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้หลากหลาย มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้ทันกับยุคสมัย และสินค้ามีเอกลักษณ์

7. ประเด็นด้านการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนและผลตอบแทน เนื่องจากเป็นสินค้าหลายชนิด ควรมีการอบรมเรื่องจุดคุ้มทุนของสินค้าที่ผลิตและจำหน่ายด้วยการคำนวณหาต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ สัดส่วนการขายของสินค้าแต่ละชนิด และการปันส่วนต้นทุนเข้าสู่ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

สรุปแนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนเกี่ยวกับต้นทุน
เพื่อการจัดการเพื่อลดปัญหา อุปสรรค โอกาส และเข้าสู่ OTOP

แนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนมี ดังนี้

1. ด้านวัตถุดิบ ลดต้นทุนในการผลิต ใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชน และแสวงหาแหล่งวัตถุดิบที่มีราคาถูก คุณภาพดี

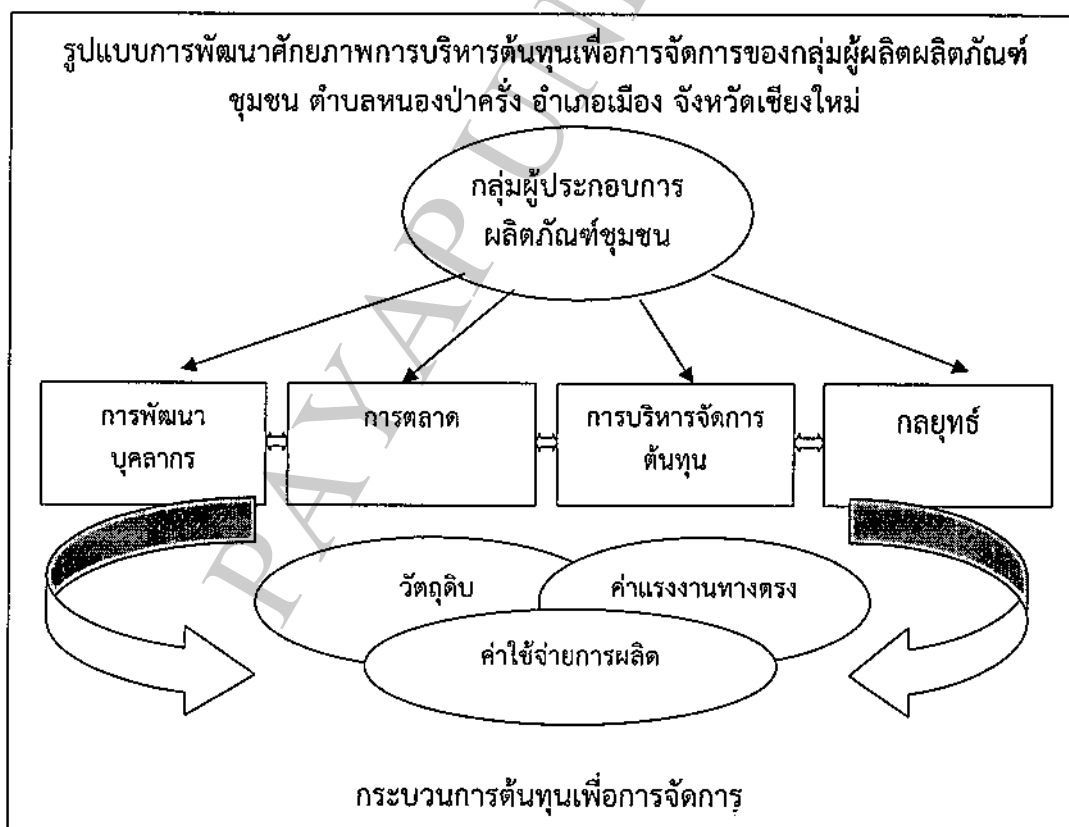
2. ด้านการผลิต สำรวจและวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายก่อนการผลิต ให้สมาชิกแบ่งงานกันทำตามความถนัดและความชอบโดยแบ่งเป็นกลุ่ม พัฒนาระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน สะอาด ถูกหลักอนามัย และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์

3. ด้านการเงินและงบประมาณ การผลิตสินค้าจำหน่ายจะต้องจัดทำรายงานทางการเงินเพื่อคำนวณหาต้นทุนการผลิต เพื่อรวบรวมข้อมูลรายได้ ต้นทุนสินค้าขาย และกำไรหรือขาดทุน

การแสดงรายการต้นทุน กำไร ในรายงานทางการเงิน ตามระบบบัญชี OTOP ของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนควรจัดทำให้ถูกต้องเหมาะสม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

รายได้ :	ขายสินค้าเงินสด	XX	บาท
	ขายสินค้าเงินเชื่อ	XX	บาท
	รายได้เงินอุดหนุน	XX	บาท
	รายได้อื่น	XX	บาท
	รวม	XX	บาท
ต้นทุนสินค้าที่ขาย:	สินค้าคงเหลือเดือนก่อน	XX	บาท
	วัตถุดิบคงเหลือเดือนก่อน	XX	บาท
	ซื้อวัตถุดิบเงินสด	XX	บาท
	ซื้อวัตถุดิบเงินเชื่อ	XX	บาท
	วัตถุดิบคงเหลือปัจจุบัน	XX	บาท
	ค่าแรงงานทางตรง	XX	บาท
	ค่าใช้จ่ายการผลิต	XX	บาท
	ต้นทุนการผลิต	XX	บาท
	สินค้าคงเหลือเดือนปัจจุบัน	(XX)	บาท
	ต้นทุนสินค้าที่ขาย	XX	บาท
กำไรก่อนหักค่าใช้จ่าย		XX	บาท
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน		(XX)	บาท
กำไรสุทธิ		XX	บาท

4. ด้านการบริหารจัดการองค์กร จัดทำแผนธุรกิจ ยึดหลักการทำงานบนหลักการมีส่วนร่วมของสมาชิก ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อบรมและจัดสวัสดิการแก่สมาชิก
5. ด้านการตลาดและการบริการหลังการขาย สำรวจความต้องการของลูกค้า ศึกษาและทำความเข้าใจการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ เพื่อสร้างกลุ่มลูกค้าประจำ แสวงหาตลาดแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าตามงานต่างๆ ที่ทางราชการ เอกชนและเครือข่ายจัดขึ้น
6. ด้านการพัฒนาบุคลากร จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกกลุ่มและเครือข่าย ศึกษาดูงานกลุ่มอาชีพที่ประสบความสำเร็จ
7. ด้านการประชาสัมพันธ์ จัดทำสื่อ เช่น แผ่นพับ จัดรายการวิทยุชุมชน จัดแสดงและจำหน่ายสินค้าและลงเว็บไซต์ตามที่หน่วยงานราชการสนับสนุน เข้าร่วมกิจกรรมการประกวดผลิตภัณฑ์ระดับดาวต่าง ๆ และเอกชนจัดขึ้นสร้างแบรนด์ (Brand Management) และเรื่องราว (Story) เพื่อเพิ่มมูลค่าให้สินค้า เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนากระบวนการประชาสัมพันธ์
8. ด้านกลยุทธ์ในการทำงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนจะประสบผลสำเร็จต้องอาศัยหลักการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน และใช้กลุ่มที่ประสบความสำเร็จเป็นต้นแบบในการพัฒนา ตามภาพที่ 4 - 8

ภาพที่ 4-8 แสดงรูปแบบการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการต้นทุนเพื่อการจัดการ

สรุปได้ว่าข้อมูลต้นทุนมีความสำคัญมากต่อการดำเนินกิจการ ทั้งนี้ข้อมูลต้นทุนด้านต่างๆ เช่น วัตถุดิบ ค่าแรงงาน และ ค่าใช้จ่ายการผลิต มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ การรวบรวมข้อมูลอย่างถูกต้องครบถ้วนจะช่วยให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ความรู้ความเข้าใจ การตีความ และการนำข้อมูลต้นทุนประเภทต่างๆ ไปวิเคราะห์ช่วยให้กิจการสามารถรวบรวมข้อมูลทางการเงินและนำมาวิเคราะห์ตัดสินใจได้ ทำให้ลดปัญหาในการดำเนินธุรกิจอย่างไร้ทิศทาง และสามารถนำความรู้ด้านบัญชีไปสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และการนำความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการ จะสร้างเสริมความมั่นใจในการคัดสรรระดับดาว ของสุดยอด 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ (OTOP) ทั้งนี้ ประโยชน์ที่ได้รับจากผลงานวิจัย มีดังนี้

1. มีการนำและประยุกต์ความรู้ความเข้าใจจากการอบรมสู่ภาคปฏิบัติโดยการประยุกต์ความรู้ด้านการคำนวณต้นทุนลงสู่ธุรกิจจริงทำให้เห็นถึงปัญหากรณีต่างๆ และต้องมีการแก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้จากภาคทฤษฎีเข้าไปช่วยเสริมการปฏิบัติจริง
2. มีการนำข้อมูลด้านทฤษฎีภูมิมาวิเคราะห์และสะท้อนผลการศึกษากลับไปสู่ธุรกิจ ทำให้ธุรกิจทราบข้อมูลที่ได้จากวิธีการทางบัญชีและนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้พัฒนาธุรกิจของตนเองต่อไป
3. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการและนักวิชาการ ทำให้สามารถนำความรู้ทางด้านวิชาการไปถ่ายทอดให้แก่ชุมชนได้เช่นเดียวกัน